

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul VIII.

București, 1928.

No. 9—10.

Tineretul și chemarea lui Dumnezeu.

„...V'am scris vouă tinerilor, fiindcă sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău. Și lumea trece și pofta ei; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac“.

1 Ioan 2, 14, 17.

Fala unui popor în timp de pace și puterea lui în timp de războiu a fost și este tineretul. Când a fost nevoie să se împotrivescă dușmanului, sau la alte lupte mari, chemarea s'a adresat tineretului.

La fel și astăzi, pentru terminarea lucrării de salvare, Dumnezeu are nevoie de tineri și de tinere cari sunt binevoitori să-i predea puterile lor corporale și forțele intelectuale pentru opera de mântuire a păcătoșilor. Tineretul, creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, înzestrat cu putere de voință și cu daruri diferite, este chemat să lumineze și să lucreze pentru salvarea celor căzuți în păcate.

Pe vremuri, când unele popoare erau lipsite de adevărata cunoștință de Dumnezeu, El se folosi de bărbați tineri, bine pregătiți, și-i făcu purtători de lumină în întunerecul cel mai des. Acești bărbați tineri, după ce primiseră o educație creștinească dela părinții lor, au înălțat să se încreadă în providența divină, și apoi au fost trimiși să ducă adevărul Evangheliei acolo unde nu se cunoștea.

Dar nu numai tineretul de atunci a fost chemat la o asemenea misiune înaltă; și astăzi Domnul adresează chemarea Sa și tineretului de astăzi: „Asemenea adevăruri mari, cari au fost descoperite prin acești bărbați, dorește Dumnezeu să descopere prin tineretul din zilele noastre. Istoria lui Iosif și a lui Daniel este numai o descriere despre cele ce Dum-

nezeu vrea să facă cu aceia, cari s'au predat Lui și cari caută din toată inima să împlinescă intenția Sa. Nevoia cea mare a lumii, este necesitatea după bărbați, cari nu se lasă vânđuți sau cumpărați, cari înșuntru lor sunt sinceri și adevărați; după bărbați, cari nu se tem să numească păcatul pe nume și a căror conștiință este așa de exactă spre datarea lor, ca și acul magnetic spre poli; după bărbați cari iau o poziție pentru dreptate, chiar dacă cerul ar amenința să se prăbușească“. (Educația. E. White)

Este nevoie de o pregătire.

Un asemenea caracter, o asemenea pregătire pentru cineva să poată lucra la mântuirea celor pierduți, nu se poate dobândi așa; la voia întâmplării. Cu toate că Dumnezeu a înzestrat pe fiecare cu talantul său, rămâne totuș ca acesta să fie dezvoltat. Este nevoie de o educație și de o pregătire pentru cineva să poată corespunde necesităților lucrării. Un mare cugetător a zis: „Chestiunea educației este pentru societatea de astăzi, o chestiune de viață și de moarte, o chestiune de care atarnă viitorul“. Din experiențele trecutului, din peripețiile prin cari mulți au avut să treacă, bărbați observatori și cugetători au ajuns la concluzia, că educația este o chestiune importantă, căreia trebuie să i se dea multă atenție. Este așa importantă pentru că de ea atarnă viața și moartea, binele și răul, viitorul fericit sau nefericit al societății. Pentru binele comun,

bărbați culti își dau toate ostenele pentru a găsi remedii cel mai bun și mijloacele cele mai eficace spre a da o educație care să corespundă cerințelor lumii moderne și să asigure bunul mers în viață. Cu toată munca depusă, cu toate metodele întrebuițate se pare că nu s'a ajuns la ținta dorită și că educației moderne i-ar lipsi ceva.

Ținta educației nu ar trebui să fie a lergarea după onoare, reputație, nume mare, câștigarea de averi și influență. Idealul adevăratei educații după principiile creștinești este acela de a restaura în om chipul lui Dumnezeu pierdut prin păcat și a-l pregăti atât pentru viața aceasta cât și pentru cea viitoare. Motivul dobândirii unei educații, este o dorință arzătoare de a posedă un caracter plăcut lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă a te face de folos și a servi altora după modelul Maestrului ceresc, care zice: „Fiul omului nu a venit să fie servit, ci ca să servească...“

Doi factori importanți.

Familia și școala sunt cei doi factori importanți ai educației, cari lucrează la pregătirea tineretului. În cele mai multe cazuri, viitorul plin de succes al unui tânăr depinde de educația începută în familie și continuată în școală. Bărbați cari au însemnat ceva, cari au făcut lucruri mari în viață, au fost aceia cari în copilăria lor au primit o educație după principiile Bibliei. Intr'o măsură oarecare, părinții au în mână soarta co-

piilor lor. Ei ar trebui să se ocupe cu dezvoltarea caracterului nu numai pentru viața aceasta dar și pentru cea veșnică. Biblia este plină de exemple. Luăm de aci numai unul, Moisi. Viitorul cel strălucit și plin de succes al lui Moisi, a atârnat în cea mai mare parte de educația primită în casa părintească. Așa știu mama lui, care nu eră decât o sclavă, să imprime în mintea lui adevărate temere de Dumnezeu, încât idolatria și diferitele obiceiuri rele din Egipt nu au fost în stare să-l influențeze. El rămase statornic ca și o stâncă în mijlocul valurilor furioase. Despre el mai găsim scris că eră cel mai blând om de pe fața pământului. El a devenit bărbatul cel mai de seamă al lumii vechi și a dus o viață de comuniune cu Dumnezeu. Când sosi momentul hotărâtor și pregătirea lui fu pusă la probă, despre el stă scris: „Prin credință Moisi când s'a făcut mare, n'a vrut să fie numit fiul unei fiice a lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotiă ocară lui Hristos o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire". Ebr. 11, 24—26.

În vechime se ridicau bărbați capabili de fapte mari, pentru că părinții știu să-și împlinească rolul și misiunea lor față de copiii incredințați lor de Dumnezeu. Despre Abraam, Domnul putea să spună: Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină calea Domnului, pentru că astfel Domnul să împlinească față de Abraam ce i-a făgăduit". Gen. 18; 19.

Familia poate să pregătească pe tânăr pentru viața aceasta și cea viitoare: dar spre a putea veni în ajutor și altora cari nu cunosc pe Dumnezeu; a deveni capabil să ducă vestea mântuirii și altora, la aceasta îi poate ajuta școala unde primește o pregătire necesară și corespunzătoare chemării la care este chemat. Tocmai acesta este și scopul școlii noastre misionare, să pregătească tineretul nostru să poată fi conlucrători cu Hristos.

Toți tinerii ar trebui să folosească ocazia, să viziteze școala noastră și să-și însușească cunoștințele necesare. Cei cari nu au posibilitatea să vină la școală au înalta datorie de a lucra și de a se ruga pentru prosperitatea Institutului

In natură.

I.

*A-ți văzul voi pulșorii,
Cum îl crește mama lor
Singuri, singurel să sboare...
Sus în slava norilor?*

II.

*Fălfâind din aripioare,
Sbâr... pe-o cracă mi se pune;
Bucuria, mare a mamei,
Cine-atunci o poate spune?*

III.

*Ei se duc în slăvi senine
Culbul altora îl lasă,
Căci ei știu-că-l găsesc iară,
Când se întorc în primăvară.*

IV.

*Ei vedeți... așd și școala
Ca'ntr'un culb de păsărele
Se silește, crește, învață
Tot vlăstare linerele.*

V.

*Profesorul, ca un tată;
Profesoara, ca o mamă,
Tuturor le poartă grija,
Pe cei slabi... mereu îndeamnă...*

VI.

*Se silesc a-l face în stare
A se'nfășișă la fel
Căci cu loți pornesc în lume;
Model bun de caracter.*

VII.

*Intrislări și bucurie...
Între dânsii le împart
Până vine... tată timp
Nemilos... când se despart.*

VIII.

*Între dânsii cu durere,
Rămas bun, ei își urează...
Unii într'un școala vjeșli...
Alții merg se recrează.*

De N. Gheorghită,
elev la institutul Biblic.

nostru Biblic, cât și pentru elev
vin aci să-și primească educația nec

Chemarea tineretului

„Este bine pentru om să poară jug în tinerețea lui". Pl. Ier. 3, 27.
nău cheamă pe tineri și tinere în I
rea Sa. Prin Spiritul profetic De
adresează chemarea Sa tineretului
ventist: „Noi avem acum o arma
tineri, cari ar putea să facă mult,
ar fi conduși într'un mod adevă
ar fi încurajați". Mai departe zice:
voesc asemenea tineri și tinere ca
besc sincer pe Isus, să se unească
lucreze nu numai pentru aceia ca
Sabatul, ci și pentru aceia cari nu
de credința noastră?"

Ar putea să fie o chemare mai
decât aceasta? Tineretul nostru este
mat la o chemare sfântă, de a d
câștigători de suflete. Fiecare tânăr
a primit solia evangheliei este h
pentru ceva. Pentru fiecare suflet u
și care are iubire față de Învață
său, Domnul are un loc în lucrare
cea mare. Fiecare este chemat să
un serv al lui Isus ca și Timotei:
nerețea sa. Pentru ce ar trebui să
noi idealuri mici, când Domnul are
nuri mai înalte pentru noi? Fără
doială, este planul lui Dumnezeu c
neretului adventist să ia parte la p
ceva Evangheliei.

O chemare din cele mai serioase
adresată prin serva Domnului: „
dintre tinerii noștri vrea să se pr
Domnului, și să lucreze la mântuire
suflete a altor tineri? Cine vrea să
conștient de solemna răspundere
întrebuințeze fiecare dar primit
Dumnezeu, pentru a câștiga suflete
nerilor și tinerelor nu puteți să for
grupe și să intrați în lucrare ca lu
tori ai lui Hristos, pentru că toată
fluența voastră, precum și toată înț
ciunea și talentele voastre să le pu
în serviciul Domnului, ca prin voi
suflete să fie salvate dela peire?" (E

Toți ar trebui să încurajeze pe
retul nostru să ia parte la pregăt
necesară în școala noastră și apoi
întrebuințați de Domnul în lucrare
salvare.

Să dea Domnul ca mulți tineri să
țelegă și să răspundă la solemna
mare.

M. Manea.

A P E L

De când există poporul lui Dumnezeu, n'a fost un timp în care să se simtă mai mare nevoie după un loc de refugiu unde tineretul nostru să fie apărut contra păcatului ca tocmai în zilele noastre. Niciodată păcatele nu s'au săvârșit mai pe față ca acum. Niciodată n'au avut păcatele o înfățișare mai atrăgătoare ca acum când trăim noi. Niciodată n'a făcut vrăjmașul sufletelor efortări mai puternice să pună stăpânire pe tineretul nostru și să-l incurce în mtreji și ispite pe cari nimeni nu și le-ar fi putut imagina. De sute de ani însă, Sfânta Scriptură ne tot avertizează că trebuie să vie astfel de timpuri. „Să știi însă, că în timpurile sfârșitului vor fi vremuri îngrozitoare.” 2 Tim. 3. 1. Vremuri îngrozitoare mai ales pentru tineretul nevinovat și neexperimentat. „Oamenii răi însă și înșelători vor merge din rău în mai rău.” 2 Tim. 3. 13. Aceste proorocii nu mai fin acum de viitor, ci se realizează sub ochii noștri. Înșelătorii s'au înmulțit în direcția aceasta și au devenit așa de ticăloși, încât a devenit o primejdie ca să lași pe tineri să meargă fără însoțitor undevă, fie ziua, fie noaptea. Rătăcirile și necredința se predică până și în cele mai alese locuri în forma cea mai fină. Lucrul acesta face ca adevărata credință să fie înmormântată și se întâmplă ca însuși inimile sincere să fie duse în rătăcire. Până și invențiile cele mai noui sunt folosite ca mijloace de a duce pe oameni departe de Dumnezeu.

Cum ar putea să scape tinerii noștri neexperimentați dacă noi neglijăm de a păstra pentru ei un loc de adăpost pe care ni l-a dat un Dumnezeu îndurător? Dar Dumnezeu niciodată nu neglijează tineretul; El a avut grijă de cei neexperimentați. Când Izrail s'a coborât în Canaan, au fost prevăzute șase cetăți libere, în diferite părți ale țării, unde puteau să fugă cei cari săvârșiseră păcate din neprevădere, ca în felul acesta să poată scăpa de urmăritor. Satan este marele urmăritor și persecutor din zilele noastre. Zi și noapte el urmărește pe tinerii noștri și vrea să-i ispitească și să-i strice la trup, la suflet și la spirit. Dumnezeu a prevăzut însă, în îndurarea Sa, un loc de scăpare, un adăpost. Adăpostul acesta, e familia și

comunitatea creștină, atunci când duc adevărata viață arătată de Dumnezeu. La început a fost numai familia; după aceea a venit cortul intrunii, templul și comunitatea, cari urmau să ajute familiei. Acestea dădeau însă ajutor numai în zilele de Sabat sau alte zile anumite. Ce s'a întâmplat?

„Părinții și mamele din Izrail au ajuns nepăsători în ce privește datoriile lor față de Dumnezeu și față de copiii lor. Prin necredința care domnia în familie, și prin influențele idolatre din afară de familie, o mare parte din tineretul iudeu a primit o educație, care era foarte depărtată de aceea rânduită pentru ei de Dumnezeu. Ei au învățat aceleași lucruri ca păgânii.” Educația pag. 45. 46.

„Pentru ca să oprească pornirile acestora rele, Dumnezeu a pregătit noi mijloace cari să vie în ajutorul părinților în lucrarea de educație”. Ajutorul acesta a fost școala — la început școala profesilor, acum școlile misionare ale adventiștilor de ziua șaptea. Atunci când a chemat la viață aceste instituții, Dumnezeu a vrut ca „aceste școli să servească drept zid de apărare împotriva ticăloșiei care se lăția cu pași repezi, să se îngrijească de o bună îndrumare spirituală și sufletească pentru tineret și să ajute la păstrarea poporului în viață, prin aceea că îi dădea bărbați în stare de a fi, în temere de Dumnezeu, conducători și sfătuitori pentru popor”. Educația pag. 46.

„Pe vremuri cetățile de scăpare erau așa fel repartizate prin toate părțile țării, că oricine putea ajunge la cea mai apropiată în timp de o jumătate de zi. Șoselele cari duceau la ele, erau ținute deoaluna în condițiunile cele mai bune; dealungul drumului erau semnale pe cari sta scris în litere citețe „Scăpare”, ca fugarul să nu piardă nici o clipă”. Tot așa și în zilele noastre, orice prospect, ori vizită a unui profesor, orice invitație de a veni la școală, orice predică asupra educației creștine este de fapt un „semnal” care arată calea cea bună către locul de refugiu (școala misionară) pe care Dumnezeu în îndurarea Sa l-a pregătit pentru tineretul nostru.

Pe vremuri „cel care fugea spre un oraș liber, nu trebuia să zăbovească.

Familia și ocupațiile trebuiau părăsite. N'avea timp să-și i-a rămas bun dela ai săi. Vieța lui era în primejdie, și toate celelalte interese trebuiau sacrificate pentru acesta singur, și anume ajuțarea la locul de siguranță. Oboseala nu mai era luată în vedere, picioarele nu mai erau socotite. Nu-și îngăduia să meargă nici măcar o clipă mai încet, până nu ajungea înăuntrul cetății.”

Jubiți părinți, dacă cuvintele acestea de astăzi vă găsesc că sunteți nepăsători în ce privește mântuirea și educația copilului vostru, atunci nu mai întârziți, ci degrabă căutați un loc mai sigur pentru copilul vostru. Dumnezeu a avut grijă de noi, și pentru ca tinerii să fie salvați, trebuie să se sacrifice oricari alte interese. Pentru ca să aducem pe tineri la adăpos, trebuie să uităm oboseala, să facem efortări mari și sacrificii mari. Poate că va trebui să vindem un cal, sau o vacă, o casă sau o bucată de pământ. Oferiți-le astăzi, și Domnul va ajuta. Poate că va trebui să vă restrângeți și în alte privințe, de pildă, să mai purtați un an tot hainele cele vechi, sau să mai amânați odată călătoria plănuită. Nu zăboviți de a pune bani în lucrarea aceasta de a da educație creștinească fiului sau fiicei voastre și veți vedea că fructele sunt îmbelșugate.

Jubiți tineri, dacă sunteți ispititi de ceva să rămâneți pe loc, eu vin să vă rog ca și apostolul: „Fugiți de poftele tinereții”. Hotăriți-vă ca și nobilul Timotei pe vremuri și puneți-vă înțta de a ajunge la locul de scăpare. Poate că e necesar să părăsiți casa voastră frumoasă, ocupația voastră, câștigul vostru, ba să spuneți rămas bun până și celor iubiți ai voștri. Oricare ar fi sacrificiul, aduceți-l și nu neglijați. Poate că sunteți ispititi de a urmări o ambițiune care nu este de sus, dar aduceți-vă aminte ca un asemenea drum duce la ruină. Singurul loc sigur este acolo unde vrea Dumnezeu să ne găsim și să rămânem acolo până când ne chiamă Domnul.

Ne apropiem de sfârșitul tuturor lucrurilor. Porțile școlii noastre stau deschise ca să spună bun venit oricărui tânăr și oricărei tinere. Acum mai este timpul harului, dar nimeni nu știe cât timp va

mai dură. Porțile locului de scăpare mai sunt încă deschise, dar cine poate spune când vor fi închise pentru totdeauna. Iubiți frați și iubite surori, în ziua aceasta care e consacrată tineretului, să facem sacrificii mai mari pentru Domnul. Avem nevoie de mijloace pentru ca tineri și tinere să fie educați

pentru a ajuta la predicarea Evangheliei. „Tuturor tinerilor noștri trebuie să li se îngăduie de a primi binecuvântările și privilegiile unei educații la școlile noastre.” (C. T. p. 44.)

Rugați-vă din toată inima pentru școala noastră, pentru profesori și pentru elevi. Noi toți avem nevoie de ha-

rul lui Dumnezeu că să facem lucrul și voița Sa. Domnul să binecuvîr și darurile voastre dar și pe cei ca dau.

Fratele vostru în Domn,

P. J. Gaede,

Str. Viilor No. 55, Diciosânma

Elevii dela Institutul Biblic în vacanță.

(DIALOG)

Participanții:— Ioan, Mihail și Pavel (elevi.) Vasile și Elena (frate și soră acasă.)
Toma și Maria (frate și soră, vecini.) Nicolae Popescu (vecin.)

(Elena se află în cameră și Vasile vine grăbit și zice:)

Vasile. Elena, știi ceva? Pavel, Mihail și Ioan au venit dela școală dela Diciosânmartin.

Elena. O, cât mă bucur de mult; ei ne vor istorisi multe lucruri dela școală. Probabil îi vom vedea în Sabatul viitor.

Vasile. Nu trebuie să așteptăm atâta timp; căci ei au spus când ne-am întâlnit astăzi în oraș, că ne vor vizita astăseară și ne vor istorisi despre Institutul Biblic.

Elena. A, este foarte bine, vom sfârși repede lucrul nostru și când vor veni vom fi gata. Știi ceva Vasile, eu aș dori ca și Maria să fie astăseară aici, căci ea se interesează mult de școală. Ea dori să meargă de anul trecut la școală, dar mulți i-au spus că școala nu este pentru fete.

Vasile. Lasă că m'am îngrijit eu. În drum spre casă m'am oprit pe la Maria și i-am spus să vină la noi astăseară împreună cu fratele ei Toma. Deasemeni am trimis și la vecinul Nicolae Popescu, ca și el să vină, căci știi tu, și el se interesează pentru școală și va înțelege mai bine ce este cu școala misionară.

(Toma și Maria bat la ușe și sunt primiți de Vasile și Elena.)

Vasile. Ne bucurăm foarte mult, că ați venit și D-tră, căci eu știam că vă interesați pentru școală. Elevii, Pavel, Mihail și Ioan au venit în vacanță dela Diciosânmartin. Noi am crezut că D-tră veți fi bucuroși să ascultați și de aceea v'am chemat.

Toma. Da, asta mă bucură peste măsură, căci vom auzi ceva frumos; elevii vor istorisi multe experiențe dela școală.

Marla. Dar și eu sunt foarte bucură să aud ceva despre școală.

Vasile. Noi îi vom întreba multe când vor veni. Cine bate la ușe?

(Nicolae Popescu intră, ei îl salută).

Nicolae. Este adevărat că Ioan, Mihail și Pavel au venit acasă dela școală?

Vasile. Da, da, i-am văzut eu astăzi și ei vor veni îndată aici; atunci îi vei putea vedea. Mi se pare că îi aud venind.

(Vasile merge la ușă) Da sunt aici!

(Toți dau semne de bucurie. Ioan, Pavel și Mihail vin în casă și bucuria este mare. Ei se salută și iau loc).

Ioan. Ne bucurăm foarte mult că v'am găsit pe toți aici împreună. Adevseamă mă gândeam, ce bine ar fi fost, dacă și D-tră ați fi putut lua parte la școală. Eu vă pot mărturisii am învățat ceva, ce nu știam înainte, lucruri minunate, adevăruri sublime!

Vasile. Da, am celii cu mare bucurie scrisorile și rapoartele D-tră, pe cari ni le-ați trimis și mult am așteptat timpul când veți putea să ne istorisiți mai mult. Voiu face și eu tot ce-mi va sta în putință să merg la școală, căci acolo trebuie să se învețe lucruri mărețe.

Mihail. Da, școala este un loc bun, unde într'adevăr se poate face o bună pregătire. Șoala este o binecuvântare pentru noi în această țară îndeosebi pentru tineretul nostru. Toți tinerii noștri ar trebui să ia parte la școală cel puțin câțiva ani.

Nicolae. Câțiva ani zici D-ta? Nu e destul șase luni pentru a putea deveni predicator? Ar fi prea mult timp risipi degeaba. Eu cred că șase luni este

deașuns pentru a deveni predicator. Așa gândeam eu, să fac șase luni voiu fi angajat de Conferință ca dicator. Pentru mine șase luni formeze ca predicator. Imi închip altădată că aș fi tare deștept și c mânca și lința cu lingura; dar a când am făcut două cursuri, ad imi uruie în camera de sus parc fi o moară de vânt neunsă de: luni. Totuș am găsit că nu sunt de înțelept după cum mă credi

Pavel. Ah, aici te înșeli amar în șase luni deabia faci cunoștință studiul. Și eu credeam odată ca l că în șase luni ar putea cineva să formeze ca predicator. Imi închip altădată că aș fi tare deștept și c mânca și lința cu lingura; dar a când am făcut două cursuri, ad imi uruie în camera de sus parc fi o moară de vânt neunsă de: luni. Totuș am găsit că nu sunt de înțelept după cum mă credi Pentru a putea să explic bine puțurile, nu este lucrul pușin; trebuu cunoștii istoria, să știi a socoti și n alle lucruri de cari nici ideie nu Eu am învățat că pricep prea puț din lucrurile minunate ale Bibliei încă alle multe ce sunt de învăț Școala m-a deschis ochii și mi-a sărit o lumină nouă.

Nicolae. S'ar putea să fie așa! eu cred că în scurt timp s'ar pu învăța. Sunt totuș curios să știu ce lucruri sunt la școală.

Toma. Am vrea bucuros să cum merge la școală, dacă doriți ne istorisiți, și cari sunt condițiile tui viitor. Cunosc mulți tineri cari resc să meargă la școală și mai și alți mulți cari vor veni dacă v încurajați.

Maria. Și noi fetele ne interese de școală. Eu însă-mi voiam să de anul trecut și părinții mei v să-mi plătească toate cheltuielile, au fost sfătuiți de cineva și li s'a

ca felelor nu le trebuie școală. Eu nu știu Elena, nouă felelor ni se dă prea puțin atenție. Și noi avem nevoie de educație ca și frații noștri tineri.

Elena. Eu cred că și noi femeile avem mari răspunderi și pentru a putea împlini aceste datorii, avem nevoie de o educație ca aceea ce să predă la școală. Aud că acolo se învață cum să se pregătească bucate bune; cum să se instruiască copiii în școala de Sabat și cum să lucreze cineva în liniere și multe altele.

Ioan. Da surorilor, este adevărat că până acum nu s'a făcut mult pentru surorile noastre. Profesorii noștri la școală au amintit adesea despre necesitatea unei bune pregătiri a surorilor noastre, pentru că și asupra lor stă o mare răspundere.

Nicolae. Poftim: De-asta îmi pare mie rău, că ei se ocupă acolo și cu lucruri pământești, cari se pot învăța și acasă. Eu cred că acolo se învață și se vorbește numai despre lucruri cerești. Sunt de părere că lucruri de acestea să se excludă și să nu se îngăduie într'o asemenea școală. Acolo trebuie să se învețe numai a se ruga, a posti, a citi Biblia și a cânta cântări creștinești.

Mihail. Ascultă Nicolae, tu n'ai înțeles încă bine lucrurile. Pentru că cineva să poată deveni un lucrător cu succes, trebuie să aibă o bună pregătire. Pentru că cineva să poată deveni folositor în această direcțiune, trebuie să aibă un corp sănătos, care se poate obține numai atunci când se întrebuințează hrană bună și se dă îngrijirea necesară corpului. Tu trebuie să vii la școală și numai așa aceste lucruri îți vor deveni clare.

Vasile. Aș vrea să aud ceva despre profesori și despre misterii ce se predau acolo. Pe cine aveți acolo ca profesori?

Ioan. Vă voi spune mai întâi despre profesori. Ca profesori avem pe fratele și sora Gaede, pe fratele și sora Diaconescu, fratele Manea și fratele Stănică care este contabilul școlii. Toți își dau silința să ne predea cele mai bune instrucțiuni.

(Notă: vorbitorul are libertatea să descrie mai departe pe profesori în cuvintele sale proprii)

Elena. Foarte interesant, spune te rog mai departe.

Ioan. Învățăturile se predau din Biblie și sunt foarte interesante. Din studiul vieții lui Iisus și studiul Vechiului Testament putem învăța lucruri folositoare pentru viața noastră. În punctele de credință ne sunt arătate principiile de credință ale comunității noastre. Istoria se studiază în legătură cu profesiile și este minunat lucru să cunoști cum s'au împlinit toate cele prezise. Fiecare lucrător evanghelist trebuie să știe să celească bine și să vorbească corect și de aceea se dă mare importanță studiului limbei materne. Se predau deasemeni și lecții de limba germană și fiecare elev trebuie să ajungă să cunoască această limbă căci mare parte din literatura noastră se găsește scrisă în limba germană. Geografia, în legătură cu lucrarea noastră misionară, ne dă o idee de progresul soției în lume și căi oameni mai mult cărora trebuie să li se ducă Evanghelia. Ceeace ne bucură deasemenea mult este și studiul Fiziologiei. A trebuit să recunoaștem ca și David, că omul este creat într'un chip minunat. În această clasă învățăm despre construcția corpului și cum să ne ferim de diferite boale. Primim deasemeni instrucțiuni cum să formăm un Cerc al Tinerimii, cum să conducem Școala de Sabat, cum să facem lucrare misionară, precum și alte lucruri folositoare. Lecții pentru a învăța imnuri creștine avem de două ori pe săptămână. Sora Gaede ne dă instrucțiuni cum cineva poate pregăti bucate bune și fără carne, și aceasta vă interesează mai mult pe voi felelor. Măncărurile cu carne sunt bune, dar fără carne sunt și mai bune. În școală nu primim carne și vedeți ce bine suntem la față.

Maria. O, eu bucuoasă aș dori să vii la școală; aceasta este locmai ceiace am dorit eu să învăț. Aveți acolo un Cerc al Tinerimii? Dar muzică învățați?

Ioan. O da, Pavel poate să vă istorisească mai departe.

Pavel. În fiecare Sabat după masă avem Cercul Tinerimii. Fiecărui școlar îi este oferită ocazia să se desvolte în a vorbi. Se predau și lecții de muzică și cântări cu instrumentele. Iată o fotografie cu orchestra școlii, dacă doriți s'o vedeți. Din când în când și mai ales pe timp frumos, facem excursii

siuni în natură împreună cu profesorii noștri. Despre adunările noastre de Vineri seara, cari au loc la începutul Sabatului și cari sunt plăcute, pot spune că sunt aducătoare de binecuvântare. De obicei unul dintre profesorii noștri ține o vorbire și după aceea urmează o oră de mărturisire pentru onoarea lui Dumnezeu. Niciodată nu vom uita aceste adunări.

Nicolae. Foarte bine, dar te rog spune-mi, acolo trebuie să lucrezi, este adevărat? Aș crede că numai acasă trebuie să lucrezi.

Pavel. Da, fiecare elev este obligat să lucreze două ore zilnic. Lucrul acesta este foarte bun pentru noi, fiindcă avem nevoie de mișcări corporale în aer liber și pe lângă aceasta mai învățăm și alte lucruri folositoare.

Toma. Câți școlari sunt acum la școală și ce speranțe aveți pentru viitor?

Pavel. Anul trecut au fost 35 de elevi, dar pentru anul viitor așteptăm 60. D-lă trebuie numai să știe ce au făcut elevii. Ei au scris mai mult de 1000 de scrisori la diferiți tineri din Uniunea noastră, spre a-i interesa pentru școală. Mulți au răspuns că sunt doritori să vină la școală.

Nicolae. Da, și eu am primit o scrisoare dela unul cu numele (se spune numele), este elev acolo?

Pavel. Da, el este elev la școală și eu cred că va sosi timpul când vom avea între 100—150 de elevi.

Nicolae. Până la 150 de elevi? Dar de unde să vie atâția?

Mihail. Ce crezi D-lă, nu se găsesc 100—150 de elevi în Uniunea noastră din România Mare care are peste 8000 de membri? Foarte holărit de aceea nu mă îndoiesc absolut deloc.

Nicolae. Lucrurile parcă sună frumos; dar mi-a venit ceva în gând. Dacă școala va avea 100—150 elevi, s'ar putea trimite afară în câmp câte 15 lucrători pe fiecare an.

Vasile. Este locmai lucrul de care avem noi nevoie.

Nicolae. Da, dar în câjiva ani vor fi toate locurile ocupate și ce se va face mai departe cu școala?

Mihail. Să nu crezi că vom avea vreedată prea mulți lucrători. România are peste 18 milioane de locuitori și dacă toți aceștia vor fi avertizați, mai sunt și alte milioane de oameni în alte

țări cari doresc să audă de Evanghelie. Nu este nici o primejdie, lucrătorii nu vor sta fără lucru. Domnul Isus zice: „Secerișul este mare, dar lucrătorii puțini”.

Nicolae. D-îră aveți toldeauna argumente puternice și aproape să mă convingeți să cred și eu ca și D-îră; dar vă mai spun ceva: timpul este prea scurt să mai petreci câțiva ani la școală. Hristos vine curând și noi ar trebui să lucrăm în loc să mergem la școală.

Mihail. Da, e adevărat, timpul este scurt și lucrarea trebuie făcută repede. Tăetorul de lemne nu pierde timp când securea este bine ascuțită. Așa și servul lui Dumnezeu nu pierde timp când este bine pregătit. El poate lucra mai bine și cu mult succes. Dumnezeu privește timpul de pregătire la fel de necesar ca și cel de lucrare.

Nicolae. Ioane, Pavele și Mihail, D-îră m'ați convins astăseară și eu

văd acum că am avut o idee cu totul falsă despre școală. Totuș mă bucur despre cele ce auzil astăseară și când voi avea ocazie voi veni și eu la școală.

Pavel. Ocazie zici D-ta? Fă-ți singur ocazie. Cine așteaptă după ocazie nu poate ajunge la nimic. Alexandru cel Mare se afla în fața unei cetăți cu un general al său, când i s'a pus întrebarea: „Dacă ai avea ocazie ai cuceri această cetate?” „Cum”, zise marele viteaz, să aștept eu după ocazie? Eu îmi voi face singur ocazie!” Pentru fiecare tânăr școala este o ocazie. Și eu sunt sigur că dacă mulți ar avea idee despre școală, ar folosi ocazia și și-ar însuși o bună pregătire, făcând lucruri mari pentru Domnul.

Toma. Mă bucur foarte mult că am auzit aceste vești frumoase, și sper că anul viitor voi veni la școală, făcând tot ce pot cu influența mea să adun

mijloace și elevi pentru școală.
Maria. Deasemeni și noi fețele ne bucurăm, că pentru noi va fi un viitor mai bun. Și noi vom veni anul viitor la școală.

Vasile. Eu voi face tot posibilul să pot veni. Inima mea este plină de bucurie despre aceste noutăți și seara aceasta îmi va rămâne ca amintire frumoasă.

Nicolae. Și eu voi veni la școală.
Ioan. Timpul a trecut repede astă seară și acum trebuie să ne îndreptăm spre casă. Am mai avea să istorisim multe lucruri dar le lăsăm pentru altă dată.

Mihail. Vă mulțumim pentru că ne-ați primit bucuri.

Pavel. Deasemeni în și eu să vă mulțumesc foarte mult. Am petrecut împreună o seară frumoasă.

(Toți își iau rămas bun și părăsesc camera).

Ziua de educație dela 1 Septembrie, 1928.

IN SABAT DE DIMINEAȚĂ:

1. Deschidere cu cântare și rugăciune.
2. Cuvânt de introducere.
3. Muzică vocală sau instrumentală.
4. „Tineretul și chemarea lui Dumnezeu”. (Vezi pag. 129.)
5. „Timpul meu de școală”. (Vezi pag. 138.)
6. Încheiere cu cântare și rugăciune.

IN SABAT DUPĂ MASĂ:

1. Deschidere cu cântare și rugăciune.
2. Muzică vocală sau instrumentală.
3. „Școala și dezvoltarea caracterului”. (Vezi pag. 146.)
4. „Elevii dela Institutul Biblic în vacanță”. (Dialog, Vezi pag. 132.)
5. „În natură” (Poezie, Vezi pag. 130.)
6. „Apel”. P. I. Gaede (Vezi pag. 131.)
7. Colectă pentru fondul de educație.
8. Închidere cu cântare și rugăciune.

NOTĂ.— Acest program urmează să fie executat în toate comunitățile, în ziua de 1 Septembrie, de dimineață în ora după școala de Sabat și după masă.

Conducerea acestei adunări o va avea Predicatorul, Lucrătorul sau Presbiterul comunității, după cum va fi împrejurarea. Este bine ca programul să se cerceteze din timp de către Comitetul comunității și să se repartizeze subiectele diferite la persoanele cari iubesc

tineretul și cari sunt doritori să devie conlucrători cu Hristos.

Conducătorul acestei ore va face introducerea și va arăta pe larg însemnătatea acestei zile, precum și necesitatea unei pregătiri în școala noastră. Tinerii trebuie să fie încurajați să folosească ocazia de a veni la școală și așa însuși educația necesară.

Se va face apel la părinți să trimeată pe copiii lor la școală și se va face a-

pel la tineri să vină la școală. Pentru cei cari vor să vină la școală se vor cere formularele necesare, în caz că n-au din altă parte, dela Institutul Biblic Strada Viilor, No. 53. Diciosănmartin.

Tot de acolo se poate primi și prospectul școlii.

Domnul să reverse binecuvântarea Sa asupra tineretului nostru și asupra tuturor iubitorilor noștri frați.

Gazeta Slujbașilor

Școala de Sabat.

VEȘTI MISIONARE.

Sabatul dela 8 Sept. 1928.

Rugămintea pentru un învățător.

Într-una din zile ne-a vizitat un indian care a făcut o cale de 15 zile, numai cu scopul de a cere dela noi un învățător. Deși a fost întristat că nu puterăm să-l satisfacem imediat această dorință, totuși a rămas limpede de câteva zile la stația misionară, ascultând soala mântuirii. La plecare a luat cu sine o Biblie și câteva scrieri mai mici, în scopul de a răspândi în tribul său cultul lui Dumnezeu.

Acum câteva zile în urmă din nou a prezentat în tovărășia unui alt indian, cu aceeași cerere, și a fost foarte trist auzind că nici de data aceasta nu le putem trimite imediat un învățător, și ne-a istorisit că mulți din cei ce au dorit de a auzi solia au murit fără să o poată auzi. Acesta este numai un singur tablou. Mai trist este că în sule și miile de sale ale acestor triburi mor oamenii fără să fi auzit vreodată de puterea dădătoare de viață a lui Hristos. Și numai din cauză că lipseau mijloacele pentru a trimite învățători. Sperăm că darurile din al 15-lea sabat vor aduce posibilitatea de a înălțura aceste dificultăți.

Sabatul dela 15 Sept. 1928.

Intre indienii Karaja.

Indienii din tribul numit Karaja lo-

culesc pe fărmițele râului Araguaia din Brazilia. Aceștia sunt mai bine dezvoltăți dintre toate triburile în ce privește constituția corporală, ceea ce se datorește faptului că, posedă moravuri sănătoase, atât în privința morală cât și materială. Gospodăriile lor sunt caracterizate prin curățenie, iar traiul în familie este întemeiat pe iubire și stămă reciprocă între membrii familiei.

Dorința lor arzătoare este să înființăm între ei o școală. Un bătrân Șef de trib m'a asigurat că dacă la întoarcerea mea îl voi mai găsi în viață el va face pe toți ai tribului său să primească solia adevărului. Totdeauna m'a asigurat că mă va conduce la teale rudele sale, cum și la triburile învecinate cu cari el are legături de prietenie pentru că și facem și printre ei lucrarea a cărei încheiere ne-a încredințat-o Domnul. Astfel ne-a deschis Domnul calea spre aceste triburi doritoare de adevăr, și aci rămâne, ca noi să contribuim cu partea noastră la încheierea acestei lucrări într'un timp cât mai scurt.

Sabatul dela 22 Sept. 1928.

Programul lucrării dealungul fluviului Amazoanelor.

În misiunea noastră din Perenne școala de Sabat este foarte mult frec-

ventată, iar clasa candidaților la boleză face progrese rapide. Fiindcă sălbaticii din aceste triburi nu prea au ocazie să câștige bani, și își manifestă zelul prin aceea că oferă misiunii serviciile lor în mod gratuit.

Multe triburi trimit delegații la noi cerând, ca noi să înființăm plantații unde lucrând, să poată câștiga bani necesari ca să-și poată trimele copiii la școlile noastre.

Astăzi un leu ce-l dăm face mult progres pentru lucrarea misionară, decât pesle vreo câțiva ani zece lei.

Vă rugăm să slăviți în rugăciunile pentru noi, căci avem mare nevoie de ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru încheierea lucrării.

Sabatul dela 29 Sept. 1928.

Ultima oră.

Isus a prevăzut cum se va face lucrarea Sa în zilele din urmă, în Luc. 14, 25. El îndeamnă pe ucenicii Săi în mod clar și lămurit să iasă la drumuri și la garduri și să invite pe oameni. Intre munții din Sandia sunt multe garduri, cari așteaptă să iasă cineva și să invite oamenii la nunta Fiului de Împărat.

Domnul să ne ajute, ca în acest Sabat al 15-lea să putem contribui cu toată puterea noastră la realizarea acestei invitații.

Misiunea Internă.

Programul adunării misionare din luna Septembrie 1928.

1) Deschidere cu cântarea: „Da Isus ca Rege vine”. Ruga, ca Tatăl să deschidă larg ușile și inima oamenilor, înaintea veștii îmbucurătoare că: „Domnul vine”.

2) Raportul secretarului, care să cuprindă nota de ce reviste s'a comandat și primit și un plan al comitetului asu-

ra zilelor alese de comitet pentru o lucrare comună, pe grupe, în cătunele, satele, și târgurile din împrejurimi.

3) Cântare de cor sau comun: „Spirit Sfânt ce dai putere”.

4) Răsplată pentru serviciul credincios. Se va ceti clar de o persoană tânără

primele două aliniate din „Timpul și lucrarea” pag. 45.

Dirigintele va îmbărbăta comunitatea din cuprinsul acestui capitol.

5) Distribuirea literaturii după tabloul stabilit la scriere.

6) Rugăciune pe genunchi, cu trei persoane numite mai dinainte ca: Dom-

nu să binecuvinteze lucrarea aceasta, ca multe suflete să fie câştigate pentru Isus la noi, și în toate continentele.

7) Includere cu cântare misionară.

Notă pentru comitet. Este de recomandat ca membrii cari s'au dovedit în trecut, că au îngropat talantul lor, să fie scutiți de a aduce noul pagube Domnului. „Tot celui ce are i se va da”. Oferiți revista aceluia cari au trageră de inimă și sinceritate. Cine socotește lucrarea aceasta o povară

să fie sfântul, iar cine nu primește sfântul să fie lăsat în plata Domnului.

In fiecare Sabat în luna aceasta, să fie rezervate zece minute pentru a povesti din experiențe, aducându-se laudă lui Dumnezeu și cerând binecuvântări. Îndată ce majoritatea au făcut lucrarea, este cazul a veni în ajutorul celor ce n'a avut succes; luând revistele rămase și împărțindu-le la cei binecuvântați.

Să se îndemne ca revistele să fie purtate într'un mod sfânt, curate, nu

cu colțurile îndoite, și lăsate pe copiii. Sunt uneltele lui Dumnezeu pentru salvarea lumii pierdute; și purtate cu sfințenie.

Sumele și darurile din distribuție, fie îndată depuse la Casierul Comitetului, observându-se o imediată notă pentru cei cari au achitat. Celor datorii vechi, neregulate nu li s'incredință din această literatură.

Secr. Mis. Inter

Programul pentru luna Octombrie, 1928.

Subiect: Comunitate luptătoare.

- 1) Cântare și rugăciune.
- 2) Raportul.
- 3) Dare de seamă asupra felului în care a decurs lucrarea cu Revista de Toamnă în luna Septembrie.
- 4) Cântare misionară stând.
- 5) Se citește de dirigințele Cercului Misionar paginile „Comunitate luptătoare” (broșura Încheierea lucrării ultima pagină.) Dirigințele lucrării misionare dă îndemnuri în legătură cu cele cetite, amintind despre răsplătire. (Timpul și lucrarea.)
- 6) Experiențe din distribuirea revistei de toamnă, ajutor mutual pentru cei

cari au rămas în urmă. Amintirea pentru depunerea la Cercul Misionar a banilor primiți prin vânzare.

7) Încheierea cu rugăciune mulțumind pentru succesul avut și implorând binecuvântări pentru ultimele eforturi.

Notă. Comitetul Misionar este rugat să folosească experiențele anilor trecuți și să nu lase din grijă răspunderea, de a contribui cu rugăciunile lor către Tatăl, ca să nu se mai repele încetineala și neglijența în lucrarea ce trebuie încheiată la 1 Noiembrie. Vârșurile de ban trebuie făcute cu sfințenie la timp. Sunt bani speciali ai lui Dumnezeu, pentru salvarea celor pierduți, este o gravă păcătuire, neglijența

și nepăsarea în socotelele lui Dumnezeu. Să încercăm să fim corecți timp.

Binecuvântări mărețe se vor aduce prin Spiritul Sfânt promis de Domnul în eforturi și în rugăciunile noastre; îndrăzniți, pe lângă persoana cu situații înalte; rugați-vă pentru aceste persoane în special. Dumnezeu să facă prin oameni mici, lucrări mari.

„Îndrăzniți, e strigarea Prințului ducător. Să ne simțim onorați în mâna Sa conducătoare. Mereu în

Secr. Mis. Inter

Misionarii Voluntari.

Programul adunării „C. M. V.” din luna Septembrie 1928

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ.

Subiect: Ultima solie a lui Dumnezeu către lume și chemarea Sa către tineret

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Straja dimineții.
3. Poezie (după alegere).
4. Raportul.
5. Solo sau cor.
6. Studiul biblic: „Ultima solie a lui Dumnezeu către lume și chemarea Sa către tineret”. (Vezi anexa).
7. Muzică specială.
8. Cuvântare: „Cunoștința și iubirea pe care o avem față de solie.” (Vezi anexa).
9. Cuvântare: „Consacrând totul pe altar”. (Vezi anexa).
10. Solo.
11. Încheiere cu cântare și rugăciune.

6. Studiul biblic: „Ultima solie a lui Dumnezeu către lume și chemarea Sa către tineret”.

a) **Ultima solie a lui Dumnezeu către lumea aceasta:**

1. Dumnezeu nu lasă lumea fără mărțurie. Rom. 2, 15; Ps. 19, 2—4.

2. Ca și în zilele lui Noe, tot astfel Dumnezeu trimete în aceste zile o solie de mântuire către lume. Fapt. 17, 30, 21; și către poporul Său: Ioel 2, 12, 13; Apoc. 3, 17, 18.

3. Deasemenea Dumnezeu vorbește prin semne, prin mijlocirea cărora El dorește să atragă atenția locuitorilor pământului acesta. Isa. 26, 9; Luc. 21, 25, 26.

4. Toți vor auzi Solia crucificării învierii și apropiatei venirii a lui Isus, înainte ca istoria omenirii să se fi încheiat, 1 Cor. 1, 18; Mat. 24, 14.

b) **Chemarea lui Isus către tineretul nostru.**

1. Deși alții slăbesc și cad, tu stăi tare. 2 Tim. 2, 1—3.

2. O deplină consacrare și o viață exemplară. Ps. 45, 11; 1 Tim. 4, 12.

3. Participarea în lucrarea misiunii și de salvare a sufletelor ca martori lui Hristos. Isa. 43, 10; Luc. 24, 48.

4. Profeție aducătoare de înșuflețire cu privire la voioșia tineretului. 1 Tim. 4, 11, 12.

„Dumnezeu v'a hotărât o lucrare care să o faceți pentru El și prin care veți ajunge conlucrători cu El. În tâu sunt suflete cari trebuie salvate. Semenea sunt și persoane cari trebuie încurajate și făcute ferice prin săvârșirea voastră neobosite. Tu poți în

...fle delă păcat la îndreptăţire. Dacă
...simţi răspunderea faţă de Dumnezeu,
...simţi şi nevoia credincioşiei în ru-
...ciune, şi în vegherea contra ispitelor
... Satan..... Dacă vor, tinerii din zi-
...le noastre pot fi conlucrători cu Hris-
...tos; şi lucrând, credinţa li se va întări
... cunoştinţa de Dumnezeu va creşte.
... Fiecare ţintă curată şi fiecare faptă bună
... fi inserată în cartea vieţii". „Măr-
...turi", Vol. III, p. 370.

„V'am scris, tinerilor, fiindcă sunteţi
...tari, şi Cuvântul lui Dumnezeu rămâne
...în voi, şi aţi biruit pe cel rău". 1 Ioan
... 2, 14.

„Pentru ca lucrarea să poată înainta
... în toate ramurile sala, Dumnezeu ape-
...lează la vigoarea, zelul şi curajul tineretului.
... El a ales pe tineri spre a ajuta
... la înaintarea lucrării Sale. Spre a lucra
... cu o minte clară şi spre a executa cu
... bărbăţie, se cere energii proaspete şi în
... toată forţa lor. Tinerii şi tineretele sunt
... invitate să dea lui Dumnezeu tăria tiner-
... reţii lor, ca prin folosirea puterilor lor,
... cât şi prin gânduri agere şi fapte pline
... de vioiciune, să poată aduce mărire Lui
... şi mântuire semenilor lor". „Sfaturi pen-
... tru învâţători", p. 535.

8. Cuvântare: „Cunoştinţa şi iubirea
... pe care o avem faţă de soţie".

Text: Iacob 5, 8. „Fiţi şi voi îndeu-
... lung răbdători, întârziţi-vă inimile, căci
... venirea Domnului este aproape".

Mă găsim într-o vale, şi am fost im-
... presionat de măreţia minunată a înăl-
... ţării soarelui de după creştetul dealuri-
... rilor. Fermecat, am privit înaintea mea,
... minunatul joc de culori precum şi cre-
... şterea strălucirii şi a puterii. După cum
... un alergător îşi parcurge în fugă calea,
... tot astfel şi soarele se grăbeşte să atingă
... zenitul, punctul cerului situat tocmai
... deasupra observatorului firmamentului la
... amiază. Seara vine, şi din nou mă duc
... în aceeaşi vale, dar de această dată mi
... se înfăţişează un alt tablou. Soarele,
... care dimineaţa se ridicase din partea
... de răsărit, acum trecuse peste creştetul
... dealurilor în cealaltă parte a lor, pute-
... rea lui slăbindu-se din moment în mo-
... ment. Razele nu mai dăgoriau, ci dădeau
... o căldură pe jumătate; şi apoi marle
... „corp ceresc" obosit şi în agonie cum
... mă, se pierd după dealuri.

Acum în această vale mi-a trecut prin
... minţea ochilor încă şi un alt tablou.
... Am văzut în imaginaţia mea gloriosul
... noare al Evangheliei, care a fost dat a-

cestui pământ acum 2.000 de ani, care
... timp de secole de-a rândul a adus fericire
... Europei prin razele sale binecuvântate.
... Cursul său e aproape pe terminate şi
... se pregăteşte de odihnă; deci vine noap-
... tea întunecoasă. Lumina Evangheliei —
... asemenea razelor de soare — luminează
... întreagă pământul încă odată, şi razele
... aurii duc lumină şi căldură atât misiu-
... nilor apropiate cât şi celor îndepărtate,
... cum şi tuturor aceluia care s'au întors
... dela întunerec şi se străduiesc a dobândi
... împărăţia veşnicei lumini.

Dacă numai noi putem să ne ridicăm
... până la înălţimile cele mai de sus şi să
... privim pe bravul Căpitan care conduce
... ultima bătălie împotriva puterilor rău-
... voitoare ale întunerecului! Dacă putem
... vedea totul din acest punct de vedere,
... şi vedem lucrurile în felul cum El do-
... reşte să le vedem, atunci fără îndoială,
... nu vom reţine puterea, iubirea, talentul
... nostru, ci ne vom consacra de bunăvoie
... pentru a grăbi Solia Evangheliei. Această
... idee este cuprinsă în ţinta tineretului
... Advent: „Solia Adventă la toată lumea
... în această generaţie". Fie ca să înţele-
... gem pe deplin această Solie, şi din toată
... inima să căm pentru ea iubirea şi cu-
... rajul nostru.

Când noi înşine iubim a doua venire
... a lui Hristos şi o aşteptăm cu dor,
... atunci inima ni se umple de această sper-
... ranţă transformatoare iar buzele noastre
... vor mărturisi oriunde se prezintă
... ocazie, până când *Intrelta Solie Inge-
... rească* va cuprinde întregul pământ. So-
... lia că Isus Hristos vine în curând, adu-
... când răsplata cu Sine, va aduce bucurie
... multor suflete, în timp ce pentru alţii
... va însemna întristare.

9. Cuvântare: „Consacrând totul pe
... altar". — Orice lucru din lume urmă-
... reşte o ţintă. Razele dătătoare de viaţă
... ale soarelui, murmurul pârâiaşului, flo-
... rile mirositoare, şi voi înşivă, fiecare
... îşi are o chemare. Dumnezeu a chemat
... pe fiecare la o anumită îndatorire, după
... însuşirile şi puterea sa.

În timpul cruciadei recruţii dintre tinerii
... luptători pentru lupta sfântă pur-
... tau în jurul lor o cruce. Mulţi doritori
... şi entuziaşti se grăbiau să servească sub
... drapel, cu toate că lucrul acesta în-
... semnă părăsirea familiei şi patriei
... poate pentru totdeauna. În ultimul răs-
... boiu al lumii, fiecare ţară şi-a chemat
... tineretul, şi mii au venit ca un şuvoiu
... în apărarea ei. În aceste zile de pace

aparentă, onorurile, bogăţia şi patimile
... omezeşti îşi fac chemarea lor puternică,
... însă deasupra oricărei chemări se aude
... vocea de invitare a Stăpânului, zicând:
... „Fiul Meu, dă-Mi inima ta!" În fiecare
... perioadă de timp din istoria lumii s'a
... făcut câte o chemare specială către tineret,
... însă nici când ca acum nu a fost
... adresată o chemare atât de supremă că-
... tre Tineretul Advent.

Oriunde am fi, şi orice am lucra, Dum-
... nezeu ne chiamă la o vieţă mai sfântă
... şi mai curată. El doreşte să-l predaţi
... întreaga inimă, şi de ce să vă temeţi
... a-l încredinţa bogăţiile voastre pazei Lui
... sigure? De ce nu vă predaţi cu totul
... pe altar? De ce reţii puterea şi dorin-
... ţele Tale? Ți-e teamă? Într'o zi va tre-
... bui să cădă zarul; într'o zi va trebui
... să stai în faţa hotărârii pe cine vrei să
... iubeşti şi să serveşti. Tu nu poţi servi
... la doi domni.

Să nu faci cum a făcut un tânăr.
... Când a auzit graşul lui Isus chemându-l
... în mod distinct la Sine, el şi-a astu-
... pat urechile ca să nu audă. Vă voi
... spune istorioara lui. De zece ani pă-
... rinţii lui erau misionari activi în Africa.
... Ca singurul lor fiu, el a crescut printre
... copiii negri. Tatăl adeseori eră departe
... de casă, şi îngăduitoarea mamă nu pu-
... teau împiedeca firea violentă care ruina
... şi se desvoltă treptat treptat în copil.
... La vârsta de 18 ani, ea l-a trimis la o
... şcoală din lume, însă a fost dat afară.
... A încercat o altă şcoală, însă cu ace-
... laş rezultat. În cele din urmă a venit
... la şcoala noastră misionară. Tatăl scria
... în principiu: „Te rog să te porţi cu el ca
... cu propriul vostru copil. În timp ce eu
... am salvat alte suflete în acest colţ întune-
... cat al pământului, mi-am pierdut pe pro-
... priu-mi fiu". Însă orice efortare părea
... fără efect. Când tovarăşii de cameră se
... rugau, gândul lui îi eră cum să-i tur-
... bure. El practică diferite obiceiuri Afri-
... cane cum şi aruncatul cuţitelor. Profes-
... sorii şi elevii, şi Indosebi prietenul său
... intim, discută cu multă aprindere cu el
... ca să se schimbe, însă tânărul, unicul
... fiu al părinţilor săi, niciodată nu a luat
... seama la învăţăminte sau la exemple.
... Tot în felul acesta eră şi când i-a vor-
... bit Isus. El şi-a astupat urechile şi nu
... voia să îngăduie a fi mişcat de vocea
... cea iubitoare. Indureratul tată venise
... să-l i-a acasă. Am văzut pe tatăl cu lac-
... rămii în ochi, însoţind pentru ultima
... dată pe fiul său încăpăţânat afară pe

poarta școlii. Sărmanul tată! El câștigase o mulțime de suflete pentru Dumnezeu, însă își pierduse pe propriul fiu, fiindcă băiatul totdeauna își astupă urechile și nu voia să asculte de vocea iubitoare a lui Isus.

Iubit tineret Advent, fie ca azi și întotdeauna, când glasul lui Isus ne cheamă să-L urmăm, și când el ne cere cu totul, să depunem întreaga noastră ființă pe altarul de jertfă.

Departamentul tineretului.

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

1. Deschidere cu cântare și rugăciune.
2. Raportul secretarului.
3. Cor.

Programul pentru luna Octombrie, 1928.

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ

Subiect: „Adevăratul creștinism“.

1. Cântare și rugăciune.
2. Raportul secretarului.
3. Tineretul în Lucrarea Misionară. (Timpul și lucrarea).
4. Muzică.
5. Dovada adevăratului creștinism. (Vezi Calea către Hristos p. 71—74).
6. Mărturiile ale tinerilor, asupra schimbărilor săvârșite de Spiritul Sfânt în viața lor.
7. Închidere cu cântare și rugăciune.

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

Subiect: Adevăratul creștinism.

1. Cântare și rugă.
2. Recitare Psalmul 8.

4. Cuvântare: „Influența noastră“. Dirigintele se va inspira din 4 Moise 14 și 15, unde cei trimiși să iscodească, au influențat asupra celorlalți. Influența lui și a tovarășilor, ca un bun fel de influență.

Suntem pe deplin convingeți că părinții, învățătorii, predicatorii și într'un cuvânt toți cari lucrează cu tinerii își vor da mâinile împreună cu lucrarea Misionarilor Voluntari și cu însuș tineretului într'un efort dărz spre a formă o astfel de oaste de tineri lucrători și imprumutându-se influența lor întinsă pentru a menține idealurile înalte și sfinte, caracteristice lucrării noastre și atât prin învăță-

minte cât și prin exemple să se scut în familie, în școală, și în munitățile noastre, păstrând înalta sfințenie și principiile de conduită, pregătind un popor care să privească după „Apropiata venirea Domnului Hristos“ S. R.

5. Recitare: Psalmul 23.
6. Închidere cu cântare și rugăciune.

Notă. — Comitetul Misionar va demne pe Misionarii Voluntari să pună în scris la Secretar experiențele lor frumoase, pentru a fi imediat publicate la Secretarul Conferinței și pentru a fi publicate în Curierul Misionar.

3. Lectură: „Frumusețea plăcută a caracterului....“ (Vezi Calea către Hristos pag. 74—78 al II).

4. Muzică sau Streața Dimineții.
5. Cuvântare: Nimeni nu poate sluji la doi Domni. Vezi Curierul Misionar No. 7 anul 8.
6. Povestire: „Prietenia“ vezi Curierul Misionar No. 5 anul 7.
7. Închidere cu cântare și rugăciune.

Notă. Dirigintele tineretului va îndemna și Psalmii dați să fie învățați de toți tinerii în același timp și expunerea să se facă iar cu voce tare. Lectura asemenea, se va urmări de toți tinerii și cetitorul, va păzi punctuația, cetind cu voce tare, în special în sălile mari.

Trebuie ca tineretul să cugete a-și forma o mică bibliotecă, căutând revis-

tele și cărțile de cari au nevoie copiii în caete cu cerneală subțire din cărțile ce nu se găseasc.

Tinerii noștri să-și pregătească mese părintești sau la gazde o masă la birou, pe care să păstreze în ea materiale de scris și studiu. Anul să ne găsească pregătiți pentru a o folosi în sfântă, din orele libere munca noastră zilnică. Să cugete retul că 30 minute dimineața și 60 sunt absolut necesare pentru desrerea spirituală. Vom publica pe rând mele tinerilor cari au atins această care se pune pentru anul 1929 p. toți din Cerc. M. V.

Raportul trimestrial la finele 1928 cuprinde o notă a dirigintelui a impresiei tinerilor, față de această punere.

Secr. pentru Tine

Timpul meu de școală.

(O cuvântare ținută de un elev la sfârșitul anului școlar.)

Astăzi când vreau să spun ce am de spus în ultimile clipe ale timpului meu de școală, mă întreb: au trecut aceste nouă luni de școală, sau numai acum încep?

Nouă luni de școală e un timp foarte scurt, dacă ne gândim la trecut. Numai timpul ce se află înaintea noastră ni se pare lung. Așa simțeam și eu cu an mai înainte, când auziam vorbindu-se de școală. Când, după aceea, mă gândeam, cum va fi la o școală misionară, și-mi făceam planuri mai nu puteam aștepta data când trebuia să fie deschisă. Această dorință fu liniștită cu timpul.

Am simțit o mare mulțumire când am plecat în călătoria la școală.

O lume nouă se deschidea înaintea mea, pentru că niciodată nu fusesem despartit de casa părintească pentru mai mult timp. În primele zile cugetam mereu la căminul care mi se părea așa departe și pe care nu-l puteam uita. Aci am văzut, că numai în locuri străine înveți a prețui cele bune și eu cred că nu exagerez, dacă susțin, că la fel mi se va întâmpla când voi părăsi școala.

Dar deocândă sunt aici și aceasta mă bucură mult. A putea trăi sub aceste împrejurări și în așa fel de stări, e o

favoare dela Dumnezeu. Nu puțin a tribuit școala și la aceasta, ca să îndepărtă marile grămezi de moloz restrăngeau câmpul meu de perspectivă spirituală. Școala mi-a dat în acea o concepție sănătoasă despre viață deosebi a crescut în mine o sete fonică, de a ști, a putea și a fi ceva.

În decursul timpului am simțit mai mult ce influență are școala a oamenilor. Cine vine în legătură cu simte că orice om, care este binevoitor poate să deștepte daruri și puteri cunse pe cari le poate dezvoltă pe cea mai înaltă desăvârșire. O școală bună este un factor hotărâtor și va totdeauna un efect asupra vieții cari se introduc în organismul ei.

Cele trăite aici, vor sta asupra vieții mele ca o scrisoare de foc, care nu se va putea stinge niciodată. A fost pentru mine un timp de lucru, de recreare și de bucurie.

Dacă mi se poate acum permite și să mă reculeg și să-mi reamintesc toate acele impresii, ajung la concluzia, că prin viața de școală mi s'a dat mult. Vieța mea a primit o altă direcție, în care doresc să pot merge mai departe.

Lipsurile simțite sunt numai timpul nefolosit și ocaziile cari au trecut pe lângă mine fără să le întrebuițez. Am învățat multe, pe cari le voiu întrebuițea în viață și voiu avea încă multe de învățat. Una vreau să înțeleg tot mai mult, că nu voiesc și nici nu trebuie să stau pe loc. Ce aveam eri ca pro-

pietate spirituală, nu mă poate determina astăzi, de a nu mai face nimic. Am și găsit adeseori, că o lege neclintită cu care am să lupt, este trândăvia, care mai la fiecare lucru se apropie de mine cu pretenția ei.

Am ajuns să-mi dau seama că oricând vizitează școala, poate să facă din viața sa ce este mai bun, dacă voește. Dacă primim mai mult lucrul ca ținta, vom ajunge mai bine la țintă, decât atunci când vedem numai ținta, însă fără să observăm calea care ne duce acolo. Astăzi, această faptă îmi devine tot mai conștientă și aș dori să mai trec încă odată prin experiențele pe cari le-am făcut.

Mă găsec acum în ultimile ore pe cari le mai am de petrecut la școală. O

voiu putea uita? Nu cred! Aceasta ar fi o lipsă de recunoștință din partea mea. Aș dori să exprim școalei din locul acesta mulțumirea mea cea mai caldă. Nu exagerez dacă spun, că acestei mulțumiri se vor alătura și ceilalți școlari. Școala și profesorii au încercat să facă ceva bun din noi. Ei sunt în măsură să recunoască până la ce grad au reușit cu această însărcinare. Numai o singură dorință mai am, ca mulți să folosească ocazia și să vină la această școală, spre a primi o educație, folositoare oricărui tânăr. Oricare elev serios care nu privește viața ca pe un joc, va ajunge tot la această concluzie. Dorința mea este, ca școala noastră să dea o temelie sigură de viață și altor mulți tineri și tinere.

Fericiți cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați.

Cei cari plâng și despre cari e vorba aci, sunt acei cari poartă în inima lor o durere sinceră și adâncă din cauza păcatului. Isus a zis: „Eu îndată ce voiu fi înălțat de pe pământ, voiu trage pe toți la Mine.” (Ioan 12, 32.) Cine privește către Mântuitorul cel înălțat pe cruce, acela poate cunoaște păcătoșenia omenirii. El vede, că păcatul este acela care a biciuit și a răstignit pe Domnul mării; el vede, că în timp ce el a fost iubit cu o nemărginită gingășie, viața Lui a fost continuu expusă injuriilor și nemulțumirilor. El a uitat pe cel mai bun Prieten al său și a batjocorit prețiosul dar al cerului. El a răstignit din nou pe Fiul lui Dumnezeu și a străpuns din nou acea inimă însângerată și impunsă. El este despărțit de Dumnezeu și printr'un gol al păcatului întins, neșu și adânc, iar el plânge în inima sa zdrobită.

Astfel de suflete, cari plâng în felul acesta, „vor fi mângâiate.” Dumnezeu ne descopere nouă vina noastră, ca astfel să fugim la Hristos, și prin El să fim liberați de lanțurile păcatului, ca apoi să ne putem bucura de libertatea unui copil al lui Dumnezeu. Intr'o sinceră și adevărată pocăință noi putem veni la picioarele crucii, și acolo putem depune toată povara greutăților noastre.

Iubirea lui Dumnezeu
îi grabnică în folosul tău.
Iube pacea și-o dă ea,

Chiar când conștiința ta
Greu te ține apăsat,
Pentru vre-un păcat
Da, Isus e pacea ta:
Cântă spre mărirea Sa!

Cuvintele Mântuitorului au o solie de mângâiere pentru cei cari plâng și sunt intristați în durerile lor. Noi știm, că nici o intristare nu vine așa la voia întâmplării; „căci Dumnezeu, nici strămtorează, nici intristează bucurios pe fiii oamenilor.” Plâng. 3, 33, Dacă El lasă să vină suferinți, acestea sunt numai „spre folosul nostru ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.” Orice durere care ar apărea oricât de aspră și amară, va fi spre binecuvântarea aceluia care o suportă în credință. Cea mai teribilă lovitură, care distruge deodată orice bucurie pământească, poate fi mijlocul care să ne îndrepteze ochii în sus, către ceruri. Câți sunt astăzi, cari niciodată nu ar fi cunoscut pe Domnul, dacă suferințele nu i-ar fi determinat să caute mângâiere la El.

Cercările vieții sunt lucrătorii lui Dumnezeu, cari trebuie să îndepărteze din caracterul nostru toate necurățiile și toate asprimile. Ciopliturile, dăltuile, netezirea și lustruirea pe care o execută acești lucrători, este dureroasă. Este un lucru greu să devii lustruit și șlefuit ca o piatră, dar piatra iese din toate acestea pe deplin pregătită, pentru

ca să-și ocupe locul în clădirea templu, lui ceresc. Pentru material nefolositor Domnul nu depune o lucrare atât de atentă și așa de temeinică. Numai pietrele Sale prețioase sunt șlefuite după demnitatea locului, pe care urmează să-l ocupe.

Domnul vrea să lucreze pentru toți acei, cari se incred în El. Cei credincioși vor câștiga biruințe prețioase, vor învăța învățături simple și vor dobândi experiențe mărețe.

Niciodată nu va lăsa Tatăl nostru cel ceresc neluțați în seamă pe acei cari sunt străpuși de suferinți. Pe când David urcă „muntele Olivilor, suind și plângând, și cu capul acoperit, și el mergea desculț”, (2 Sam. 15, 30.) Dumnezeu privi către el plin de milă și îndurare. David eră investimant în sac și conștiința lui îl chinuia amar. Înfrățirea lui exterioră arătă zdrobirea și durerea lui. În lacrimi și rostiri duioase, cari mărturiseau despre o inimă frântă, el mărturisii cazul său înaintea lui Dumnezeu, și Domnul nu părăsi pe servul Său. Niciodată nu a fost David mai scump acelei inimi de nesfârșită iubire, ca atunci când fugi, pentru ca să-și salveze viața sa de dușmanii săi, cari erau conduși la răscoală chiar de propriul său fiu. Domnul zice: „Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi înțelepțesc; deci răvnește și pocăște-te”. Apoc. 3, 19.) Hristos îmbărbătează inima pocăită,

și lămurește sufletul indurerat, până ce el devine locuința Lui.

Dar când vin întristările peste noi, câți suntem asemenea lui Iacob? Noi credem, că aceasta vine dela o mână dușmană și în întunecet luptăm contra lor, până ce puterea noastră se pierde fără să găsim nici o mângâiere și nici o alinare. Odată cu zorii dimineții Iacob descoperi atingerea dumnezească a aceluia cu care se luptase ingerul legământului; și atunci, slab, plângând și fără putere, căzu la pieptul Iubirii nesfârșite, pentru ca să primească binecuvântarea după care însetă sufletul său. Și noi deasemenea trebuie să învățăm, că suferințele sunt binefaceri și că muștrările lui Dumnezeu nu sunt de desprețuit și nici nu trebuie să slăbim când ele ne lovesc.

„Fericit este omul pe care Dumnezeu îl ceartă... El rănește și El leagă; El lovește și tot mâinele Lui vindecă. Căci din șase nevoi te va scoate și a șaptea nenorocire tot nu te va ajunge”. (Iov 5, 17, 19.) Isus vine la fiecare strămtorat și necăjit spre a-l vindeca. Vieța plină de întristare, durere și suferință, ne poate fi mult mai ușurată prin prețioasa descoperire a prezenței Sale.

Dumnezeu nu vrea ca noi să fim apăsați tot mai jos într-o durere mută, și cu o inimă rănită și înfrântă, ci din potrivă, El vrea ca noi să privim în sus, către cer, și să vedem fața Lui care re-

flectează raze de iubire. Mântuitorul cel iubit stă lângă mulți din aceia, ai căror ochi sunt orbiți din cauza lacrimilor, astfel încât ei nu mai sunt în stare să-L cunoască. Dacă privim către El cu încredere de copil, El este gata să ne ia de mână și să ne conducă. Inima Lui este mereu deschisă pentru întristarea noastră, pentru suferința și grijiile noastre. El ne-a înconjurat neîncetat cu iubire veșnică și cu o bunăvoință duioasă. Noi ne putem lăsa inima să se odihnească pe El și putem cugeta ziua și noaptea, asupra iubirii Sale. El va ridică sufletul peste întristările și greutățile zilnice și îl va aduce în împărăția păcii.

Cugetați la acestea copii ai suferințelor, și întristărilor și bucurați-vă în nădejde. „Credința noastră este biruința, care a biruit lumea”. (1 Ioan 5, 4.)

Fericiți sunt și acei, cari împreună cu Isus plâng din milă pentru lumea păcătoasă și pentru suferințele ei; căci o astfel de tristețe, o astfel de jale nu este amestecată cu nici un cuget al eului personal. Isus a fost omul durerii și a purtat în inimă o teamă de nedescris. Sufletul Său eră rănit și sfâșiat de dureri din pricina nelegiuirilor oamenilor. El lucră cu o răvnă care-l mistuia, spre a ușura mizeria și nevoile omenirii, și îl durea amar când vedea cum mulțimea întârzie să vină la El spre a avea astfel vieța cea de veci. Și toți adevă-

rații urmași ai lui Isus vor face această tristă experiență. Dacă ei sorb din iubirea Lui, atunci și ei vor lucra împreună cu El la vindecarea celor pierduți. Ei vor avea parte la suferințele lui Hristos, dar se vor împărtași și cu mărirea, care trebuie să se descopere. Fiindcă sunt una cu El la lucru și una cu El în a purta durerile, ei vor avea deasemenea parte și la bucuria Lui.

Prin suferința Isus a fost destoinic să ajungă un Mângâietor: El a fost lovește de toate durerile omenității și suferință „fiind însuș ispitit, poate să ajute celor cari sunt ispitiți”. (Isa. 63, 9; Ebr. 2, 18.) În această lucrare, fiecui suflet care poartă șește în rândul celor ai Lui, are favorabilă rea de a se împărtași de suferință. „Pentru că după cum patimile lui Hristos prisosesc asupra noastră, astfel și sosește prin Hristos mângâierea noastră”. (2 Cor. 1, 5.) Domnul arată că cel tristat un har deosebit a cărui putere unge inimile și câștigă sufletele. Iubirea Sa deschide cărarea către inimile rănite și sdröbite și este ca un balsam vindecător pentru cel trist și abătut. „Tatăl îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie pe noi pentru toată suferința noastră, și prin mângâierea cu care înșine suntem mângâiați de Dumnezeu să putem ne mângâia de cei cari sunt în orice suferință”. (2 Cor. 1, 5, 3, 4.)

„Pe muntele Fericitilor”, p. 22—23

„Voi sunteți sarea pământului.”

Sarea este prețuită din cauza însușirii ei pe care ș-o păstrează, și când Dumnezeu numește pe fii Săi, sarea, El vrea să-i învețe că intențiunea Sa cu dănsii, făcându-i uneltele ale harului Său, este, ca prin ei să fie salvați și alții. Motivul pentru care Dumnezeu și-a ales un popor din lume, nu a fost numai acela de a-i adopta fii și fiice ale Sale, ci ca prin ei să se arate tuturor oamenilor darul mântuitor al lui Dumnezeu. (Titu 2, 11.) Domnul nu a ales pe Abraam numai ca să fie prieten deosebit al lui Dumnezeu, ci ca el să fie mijlocul prin care popoarele să poată primi privilegiile mărețe, pe cari Dumnezeu voia să le dea lor. Isus zise în ultima Sa rugăciune făcută împreună cu ucenicii Săi, înainte de crucificare:

„Pentru dănsii Eu mă sfințesc pe Mine însumi, și pentru ca și ei să fie sfințiți în adevăr.” Ioan 17, 19. Tot așa și creștinii, cari sunt curățiți prin adevăr, vor posedă însușiri salvatoare, cari vor apăra lumea de decadența absolută a moraliilor.

Sarea trebuie amestecată cu materia căreia vrem să i-o adăugăm; ea trebuie să pătrundă și să devină una cu acea materie pentru a o putea conserva. Puterea salvatoare a Evangheliei câștigă pe oameni numai prin legături personale. Ei nu vor fi câștigați în masă, în mulțime, ci ei vor fi salvați individual, câte unul. Influența personală este o putere; deaceia noi trebuie să ne apropiem de aceia cărora dorim să le ajutăm.

Aroma sau gustul sării reprezintă puterea de vieță a creștinului — iubirea lui Isus în inimă, dreptatea lui Hristos stăpânind vieța. Iubirea lui Hristos se împărtașie și influențează; și dacă ea lucrează în noi, se va revărsa și asupra altora. Noi trebuie să ne apropiem de ei până ce inima lor se va încălzi de grija și iubirea noastră dezinteresată. Credincioșii sinceri răspândesc o energie viue și pătrunzătoare, care dă sufletelor, cu care ei lucrează, o putere nouă. Dar nu puterea omului este aceea care face această lucrare, ci puterea Spiritului Sfânt săvârșește această transformare.

Isus mai adăose solemn avertizarea: „Dacă sarea își va pierde puterea, cu ce se va mai săra?... Pentru nimic nu mai are tărie fără numai arunca-

...ind in afară să fie călcată de oameni." In timp ce ascultă cuvintele lui Isus, lumea putea vedea sarea cea albă, scilicet pe cale sub picioare, unde fusese aruncată fiindcă își pierduse puterea ei, aroma ei, și deci nu mai eră de nici un folos. Ea reprezentă lămurit starea fetei și efectul religiei lor asupra Mântuitorului ce îi înconjură. Ea reprezentă viața fiecărui din care se depărtase de puterea lui Dumnezeu, și care devenise rece și trăia fără Hristos. Un asemenea suflet, ori cât de înaltă poziție ar avea, este scotolit de oameni și de îngeri ca și fără nici o valoare. Către unul ca acesta Isus zice: „O, de ai fi cald sau rece! Dar fiindcă nu ești nici cald, ci nici încropit, te voi vârsa din gura Mea". Apoc. 3, 15, 16.

Fără o credință viue într'un Mântuitor personal, este imposibil ca influența noastră să aibă vreo valoare într'o lume plină de indoală. Noi nu putem da altora ceea ce noi nu posedăm. Numai în raport cu starea noastră față de

Hristos, putem exercita o influență aducătoare de binecuvântare și mântuire către semenii noștri. Unde nu este un serviciu divin activ, unde nu este adevărată iubire și nu este o reală experiență, acolo nici nu este nici o putere de ajutor, nici o legătură cu cerul, și nici un parfum al lui Hristos spre viață. Căci dacă Spiritul Sfânt ne întrebuințează numai ca pe niște instrumente în a vesti lumii adevărul, care este în Isus, atunci noi suntem sarea care și-a pierdut puterea ei sărătoare. Dacă noi nu dăm pe față harul lui Hristos în umblarea noastră, atunci noi înșine măturăm în fața lumii, că Adevărul pe care noi pretindem că-l credem, nu posedă nici o putere vindecătoare sau care sfințește, și prin aceasta, până acolo unde va ajunge influența noastră, Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne nelucrător. „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenășii și îngerești, și n'aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau cimbal zăngănit. Și chiar dacă aș avea

darul proorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n'aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n'aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic." (1 Cor. 13, 1—3.)

Când iubirea umple inima, atunci ea se revărsa și asupra altora, nu pentru că a primit dela aceștia dovezi de favoruri diferite, ci pentru că iubirea este motorul, este temelia tuturor faptelor. Această iubire liniștește caracterul, stăpânește simțimintele, înăbușe dușmănia și inobilează înclinațiile. Această iubire este atât de mare cât și universal, și este în armonie cu iubirea lucrătorilor îngerești. Păstrată în inimă, ea schimbă întreaga viață și răspândește binecuvântare în împrejurime. Ea este singura, care ne poate face să fim sarea pământului. „Cugetări”.

„Deaceea fiți desăvârșiți, după cum Tatăl vostru din cer desăvârșit este”.

Cuvântul „deaceea” arată o urmare, o închipuire a unei stări petrecute mai înainte. Isus descriese ascultătorilor Lui nesfârșita iubire și îndurare a lui Dumnezeu, și deaceea le ordonă să fie desăvârșiți. Fiindcă Tatăl nostru cere este bun „către cei nemulțumitori și răi” (Luc. 6, 35.) fiindcă El s'a înjosit, ca să te ridice pe tine, deaceea, zice Isus, tu poți să devii asemenea Lui în caracter și să te înfățișezi fără greșală înaintea oamenilor și a îngerilor.

Condițiunile pentru viața cea veșnică, sub har, sunt și acum aceleași cum au fost și în Paradis, — dreptate desăvârșită, armonie cu Dumnezeu și o conformitate perfectă cu principiile Legii Sale. În Vechiul Testament ne este pus înaintea ochilor acelaș model de caracter ca și în Noul Testament, și anume în model, cărui putem să fim asemenea. La baza fiecărei porunci sau încredințări dată de Dumnezeu, stă o făcătoare hotărâtă sprijinind porunca. Dumnezeu s'a îngrijit ca noi să putem deveni asemenea Lui, și El însuș vrea să împlinească aceasta pentru toți aceia,

cari nu interpun o voință a lor sunită, zădărnind prin aceasta harul Său.

Dumnezeu ne-a iubit cu iubire de neînchipuit, și în noi se naște iubirea pentru El, dacă începem să pricepem lățimea și lungimea, adâncimea și înălțimea acestei iubiri, care întrece orice cunoștință. Prin descoperirea iubirii fermecătoare, a lui Hristos și prin cunoașterea iubirii Sale arătată nouă pe când eram încă păcătoși, inima cea îndărătnică va fi topită și subjugată, și păcatul este transformat, devenind un copil al cerului. Dumnezeu nu folosește nici o măsură de constrângere, ci numai iubirea, este mijlocul de care Se folosește pentru a alungă din inima omenescă păcatul. Prin ea El schimbă mândria în umilință, dușmănia și necredința în iubire și credință.

Iudeii s'au ostentat din toate puterile, ca să devină perfecți prin străduinți personale, însă n'au isbutit. Isus chiar le spusese, că nu pot intra în împărăția cerurilor prin dreptatea lor personală; și acum El le arată felul și chipul dreptății, pe care o vor avea toți acei, cari

vor intra în împărăția cerurilor. În întreaga predică El descrie fructul acestei dreptăți, și apoi, într'o singură propozițiune descoperi izvorul și natura ei: Fiți desăvârșiți după cum Tatăl vostru este desăvârșit. Legea este numai o copie a caracterului lui Dumnezeu. Recunoașteți în Tatăl vostru cereș o perfectă descoperire a principiilor, cari formează temelia conducerii Sale.

Dumnezeu este iubire. Ca razele luminii dela soare, așa iese dela El iubire, lumină și bucurie către toate creaturile Sale. Firea Sa este de a da, și întreaga Sa viață constă în revărsarea unei iubiri neegoiste.

„Gloria Sa constă în fericirea copiilor Săi; bucuria Lui e de ai conduce pe părintești căi”.

El ne spune să fim desăvârșiți, după cum este El — în acelaș chip. Noi trebuie să fim în micul nostru cerc o lumină și binecuvântare, după cum El este pentru întreg universul. Noi nu avem nimic dela noi înșine, însă lumina iubirii Sale luminează asupra noastră și noi trebuie să reflectăm strălucirea ei.

În timp ce facem bine cu bunul împrumutat nouă, noi putem fi desăvârșiți în partea noastră, după cum Dumnezeu este în a Sa. Isus zice: Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru desăvârșit este. Dacă noi suntem fiii lui Dumnezeu, atunci suntem și părtași ai firei Sale și trebuie să fim asemenea Lui. Fiecare copil trăiește prin viața Tatălui său. Dacă noi suntem copii ai lui Dumnezeu — mărturisiiți de Spiritul Său — atunci

trăim prin viața lui Dumnezeu. În Hristos locuiește „toată plinătatea lui Dumnezeu”, (Col. 2, 9) și viața lui Hristos este arătată „în carnea noastră cea muritoare”. (Cor. 4, 11).

Această viață va desvoltă în noi înșine acelaș caracter și va descoperi, pe cari le faceă în Hristos. Prin aceasta vom ajunge în conformitate cu fiecare poruncă a Sa, căci „legea Domnului este desăvârșită; ea reinsuflește sufletul”.

(Ps. 19, 8). Prin iubire, „dreptele cerută de lege, va fi împlinită în care nu umblăm potrivit cărnii, ci Spiritului”. (Rom. 8, 4).

„Precum răul curge liniștit și ntrun și-apoi se revarsă în intinsa mare Astfel peste tine cade todeauna iubirea divină, fără încetare”.

„Căci Hristos nu pe-altal a însăre. Ci veni El însuș spre-a ne mântui. Pretul mântuirii nu l-a-nprumutat, Ci plin de iubire, El ni-l dăru”.

Să ne iubim unii pe alții.

Prea iubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este dela Dumnezeu. Și oricine iubește, este născut din Dumnezeu, și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n'a cunoscut pe Dumnezeu pentru că Dumnezeu este dragoste”. 1 Ioan 4, 7—8.

Să ne gândim la aceste cuvinte pătrunzătoare, care sunt izvorâte din inima unui bărbat, numit „ucenicul pe care-l iubea Isus”. Ioan 13, 23. El a pătruns adânc în inima Domnului Isus. El stă culcat cu capul la sânul Domnului Isus. Pătruns de iubirea care eră în Domnul, a putut vorbi de iubirea lui Dumnezeu, și cum ea a fost descoperită în Hristos spre mântuirea lumii pierdute în întunerecul urei aduse în lume de satan. Inima ucenicului iubit, bătea tare când se gândea la iubirea Maestrului Divin care pentru o lume pierdută în răutatea lui satan, S'a adus jertfă pe Sine. Această cunoștință, acest simț, această experiență a deșteptat în inima lui văpaia unei iubiri sfinte către Dumnezeu, către Salvatorul său, către frații săi și către toți oamenii. În toate epistolele sale, solicită inimile copiilor lui Dumnezeu, ca să lase inimile lor a fi aline cu această iubire sfântă pornită dela tronul lui Dumnezeu, și apoi să reflecteze în raze de dragoste în lumea care e slăpănită de ură și dușmănie. Ucenicul cel iubit al Domnului zice: că „dragostea este dela Dumnezeu”, — așa că această floare gingașă — dragostea — nu crește pe câmpiile lumii aceștia, unde crește numai buruienile veninoase ale urei, a cărei sămânță a fost adusă de Diavolul, și nici în inimile cele împlietrite și nerenăscute. Ucenicul Domnului ne spune clar: că „iubirea este dela Dumnezeu”. Orice iubire în lume care este curată și sfântă, și care nu e falsificată de satan, izvorăște dela Dumnezeu. Această iubire s'a arătat în lume. Odată lumea eră fără ea. Păgânismul popoarelor ne-o dovedește aceasta. Și chiar la Iudei eră: „Ochi pentru ochi”. Dumnezeu ne descoperi iubirea Sa în Fiul Său. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Fiul Său, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. Ioan 3, 16. Cunoșcând noi

aceasta ca și ucenicul cel iubit al Domnului, vom putea să ne exprimăm la fel: Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu; și oricine iubește pe Celce L-a născut, iubește și pe Cel născut din El. Cunoaștem că iubim pe copilul lui Dumnezeu prin acea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui, și poruncile Lui nu sunt grele. 1 Ioan 5, 1—3. Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi. 1 Ioan 4, 19. În Evanghelia lui Luca cap. 15, Domnul arată pilda păstorului celui bun, care a lăsat pe cele nouă zeci și nouă de oi, cari nu erau rătăcite. El a iubit pe cea rătăcită în mod deosebit. De ce? Pentru că a fost rătăcită! O mamă a avut mai mulți fii, grija ei eră îndreptată asupra celui mai mic care eră bolnav. De ce? pentru că eră bolnav! Dar nu numai mama și Tatăl aveau grija îndreptată asupra fiului celui mic și bolnav, ci și a tuturor celor din familie. Ei toți căutau cu grijă, și făceau tot ce le eră cu putință, căci cu toții doreau din toată inima vindecarea celui micuș și bolnav. Și apoi călă bucurie nu au avut cu toții când fratele cel micuș și bolnav s'a făcut sănănos! Toată grija lui Dumnezeu și a îngerilor sunt îndreptate asupra oamenilor pierduți. Ebr. 1, 13—14. Această iubire a lui Dumnezeu nu a fost în zadar. Ea a deșteptat în multe inimi același iubire de a conlucra cu Domnul și îngerii Săi pentru salvarea celor pierduți. Cine iubește pe Dumnezeu iubește pe oameni. Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urlește pe fratele său, este un minciunos; căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu pe care nu-l vede? Și aceasta este porunca, pe care o avem dela El: Cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său. 1 Ioan 4, 20—21. Iubirea nu face rău aproapei lui său. Iubirea lui Dumnezeu

este către toți oamenii. „Dar eu spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, în cuvântați pe cei ce vă blestemă, ceți bine celor ce vă urăsc, și nu îi-vă pentru cei ce vă asupresc și prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui Itru care este în ceruri: căci El să răsără soarele Său peste cei și peste cei buni, și dă ploaie pe cei drepiți și peste cei nedrepiți”. Itei 5, 44, 45. Însfârșit iubire către oamenii. Cine iubește pe toți oamenii a îngrijit de salvarea lor. Acela e un spirit misionar ca al Domnului, o mână misionară care lucrează și ajută la salvarea celor pierduți. Aci este dovada copiilor lui Dumnezeu. Iubirea pentru toți. Apostolul iubit al Domnului sa silit să îndee pe toți la iubire unul către altul, căci salvarea oamenilor din moarte și aducerea lor la viață constă în mai în iubire. Căci El zice: „Și am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de Dumnezeu este dragoste; și cine nu mână în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în El, noi am cunoscut. Mintea ne-a spus că Dumnezeu ca să cunoaștem și să iubim. În iubire este viața lui Dumnezeu este viața. Dacă avem iubire avem viață. Iubirea este lumina și căldura inimii noastre. Iubirea e legătura desăvârșirii; numai acolo este iubirea lui Dumnezeu dispărut goismul. Dea Domnul ca iubirea să ne conducă pe toți la El.

Sighișoara. I. R.

Facem cunoscut tuturor membrilor A. Z. Uniunea Română, că cursurile de colportaj vor începe de către Iru. Weeks secr. Departamentul pentru colportaj, în Diviziunea Europeană, în Septembrie 1928 vor avea loc după cum urmează: În Iași pentru Conferințele Moldova de Sud în zilele dela 12-16; în București pentru Conferințele Muntenia de west și Est dela 19-23; în Cluj pentru Conferințele Banat și Transilvania dela 26-30.

Diriginte al colportajului: NICOLAE DOROBĂȚ.

Instructorul

SECȚIUNEA ADULȚI ȘI TINERI.

X—Nimicirea pământului; noul pământ.

(8 Septembrie)

P L A N.

I. NIMICIREA PĂMÂNTULUI.

1. Dumnezeu chiamă toate popoarele pământului să audă că supărarea Sa împotriva lor le va aduce nimicirea.

2. Spre distrugerea pământului, râurile se vor schimba în smoală și jărâna în pucioasă.

3. Nimicirea aceasta va lăsa o pustiere înlinsă din generație în generație.

4. Cuvântul lui Dumnezeu nu va da greș.

II. NOUL PĂMÂNT.

1. Locul deșert și pustiu se va bucura din nou și va înflori ca trandafirul.

2. În vederea făgăduințelor lui Dumnezeu, suntem sfătuiți să întărim pe cei slabi și să mângâiem pe cei fără putere.

3. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

4. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

5. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

6. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

7. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

8. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

9. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

10. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

11. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

12. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

13. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

14. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

15. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

16. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

17. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

18. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

19. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

20. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

21. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

22. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

23. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

24. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

25. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

26. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

27. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

28. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

29. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

30. În ziua aceea orbii și surzii vor vedea și vor auzi.

31. „Calea sfințeniei” va conduce la palatul împăratului.

32. Toți răscumpărații Domnului se vor întoarce, și nici o fiară nu va împiedeca drumul.

2. El trimete la Isaia după sfat.

3. Dumnezeu asigură pe Ezechia că asediul va fi ridicat și regele Asiriei va muri.

4. O a doua solie vine din partea lui Rabșache și Ezechia se roagă din nou.

5. Dumnezeu trimete solia de încurajare, și făgăduiește să salveze cetatea.

6. Oștirea Asirienilor este lovită, și Senaherib se întoarce în Siria unde este ucis după cum spusese Dumnezeu.

7. Mărește pe Dumnezeu după cum ar fi trebuit.

8. O solie de muștrare este trimisă prin Isaia urmată și de o amenințare de nimicire.

9. Ezechia are să domnească în pace, însă în timpul fiilor săi are să vină ceasul nenorocirii și captivității pentru Iuda.

XIII—Avertizări și muștrări; o chemare la pocăință neauzită.

(29 Septembrie)

P L A N.

I. AVERTIZĂRI ȘI MUSTRĂRI.

1. Dumnezeu ne chiamă să ne judecăm cu El și făgăduiește să ne curețe de păcat.

2. Isaia a trecut prin această experiență.

3. Dumnezeu avertizează pe poporul Său împotriva confederațiilor lumești.

4. Este dată o avertizare specială contra manifestațiilor spiritului.

5. O singură regulă rămâne—legea și mărturia.

6. Rămășița va fi ca după culesul strugurilor—foarte puțină.

II. O CHEMARE ÎN TIMPUL NOPTII.

1. Străjerul anunță sosirea dimineții și serii, și chiamă la o revenire în siguranță.

2. Dumnezeu chiamă la pocăință și plâns, însă omenirea continuă în nepăsare și ospețe.

3. Acestei refuzări a îndurării nu poate urma decât moartea.

4. În acest ceas rămășița este chemată să se încredă în Iehova.

XII—Rugăciunea lui Ezechia este ascultată; muștrarea mândriei sale.

(23 Septembrie)

P L A N.

I. BOALA LUI EZECHIA.

1. Dumnezeu trimete veste regelui Ezechia să se pregătească de moarte.

2. Ezechia prezentând credințioșia sa cere să mai trăiască.

3. Dumnezeu răspunde adăugând vieții lui încă cincisprezece ani.

4. Ca dovadă a făgăduinței Sale, soarele s'a întors pe cadranul lui Ahaz cu zece trepte.

5. Recunoscând bunătatea lui Dumnezeu, Ezechia scrie lauda sa.

6. După porunca lui Dumnezeu sunt aplicate metode naturale de vindecare.

II. SOLI DIN BABILON.

1. Auzind de boala lui Ezechia, regele Babilonului trimete scrisori și un dar.

2. Ezechia, plin de mândrie, arată solilor comorile regale, însă nu prea-

DIVIZIUNEA COPIILOR.

X—Prin marea Roșie.

(8 Septembrie)

Clasele secundară și primară.

Patru sute treizeci de ani. Ex. 12,

40. 41. Abraam se naște în 1996 în.

3. Când fusese de șaptezeci și cinci de ani, sau în 1921 în. Hr., el a părăsit Haranul spre a merge în Canaan. Acesta este începutul locuirii lui Abraham și a urmașilor Săi. Am învățat deja că familia sa a stat 215 ani în Ca-

naan. Lucrul acesta arată că tot timpul cât a stat a fost de 430 ani, deci ei trebuie să fi stat în Egipt încă 215 ani....

„Și, după patru sute treizeci de ani,” în aceeași zi „toate oștirile Domnului au ieșit din țara Egiptului”, o împlinire exactă o cuvântului lui Dumnezeu, legământul în care crezuse Abraam, Isaac și Iacob și care inspirase ultimele cuvinte ale lui Iosif: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici”.

„Mielul pascal trebuia să fie junghiat în ziua patrusprezecea din prima lună, Abib. El avea să fie mâncat în noaptea aceea, adică în luna cinsprezecea a lui Abib, fiindcă ziua începe și se sfârșește la apusul soarelui. Izrael a părăsit Egiptul în seara aceea, 430 de ani după chemarea lui Abraam în 1921 în. Hr. Astfel data Exodului este 15 Abib, 1491 în. Hr.

Conducătorul nevăzut al lui Izrael. „S'a socotit că oștile lui Izrael au parcurs pe puțin douăsprezece mii pătrate..... Cu toate că ei nu puteau să-L vadă, totuși Isus era în nor, îndrumându-i și apărându-i. În chipul acesta Dumnezeu învăța pe poporul Său să nu depindă de zeii vizibili însă fără putere, ci de El, puternicul lor Conducător nevăzut. Acest nor se împărștia deasupra lor asemenea unei umbrele imense, apărându-i ziua de arșița soarelui, iar noaptea, când poposia, luminând aceste vaste mulțimi.

„**Straja dimineții**”. Ex. 14, 24. „O strajă era a patra parte din timpul dela apusul soarelui până la răsăritul lui; ea era numită astfel de soldații cari stăteau de gardă noaptea, și cari fiind schimbate de patru ori în timpul nopții, perioadele luau denumirea de străji.”

Invățăturile practice. Deseori Domnul ne duce în locuri turburi spre a învăța să ne încredem în El.

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi”. Ps. 46, 1.

Când Domnul ne duce în pustii ispite, El nu ne va lăsa acolo și nici nu-și va întoarce fața dela noi, ci dacă credem în El, ne va trece prin el cu multă iubire și dragoste.

La miezul nopții Domnul a dat ultima lovitură care a scăpat pe poporul Său din Egipt.”

Isus ne va conduce și pe noi. Vezi Ioan 8, 12; Ps. 119, 105.

Lucru de reparțizat:

Leccióna villoare: Ex. 15, 22—27; 16. **De studiat și lucrat:**

Găsiți un text care ne invită să chemăm pe Domnul când suntem în nenorocire.

De ce a fost amintită istoria experienței din pustie?

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. În timpul povestirii, desenați pe tablă o ușă, însă în așa fel, încât să poată fi văzută de loji. Cu cretă roșie puneți sânger pe stâlpii și pragul de sus al ușii. Puneți pe unul din copiii mai mari să arate care ar fi locurile acestea la ușa camerei voastre. Folosiți din ilustrațiile de săptămâna trecută. Luați-vă timp spre a explica fiecare ilustrație astfel încât copiii să aibă o idee clară. Țineți tablourile cât se poate de jos pentru ca și cei mai micuți să poată să le observe bine.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Intr-o parte a cultuței, cât mai aproape de instructor, reprezentați Egiptul. În mijlocul cultei puneți o bucată de sticlă cât creștele de mare, și acoperind-o marginile cu nisip. În partea cea mai îndepărtată, dacă doriți pot fi ridicate din nisip umezile câteva dealuri. Pentru persoane folosii bastonașe. Vorbind despre calea minunăta în care au fost despărțite apele, făcând să se ivească un drum uscat, peste sticlă poate fi presărată o dără de nisip. Când bastonașele reprezentând pe Egipteni sunt în mijlocul căii, cu o mână dați nisipul la o parte, în timp ce cu alta îndepărtați bastonașele din culie, explicând că atunci când Izraeliții au privit înapoi, Dumnezeu a făcut ca apele să revină la loc, și Egiptenii nu s'au mai văzut. Arătați ilustrația cu Izraeliții la Marea Roșie.

Povestea introductivă. Ne simțim atât de bucuși când umblăm cu picioarele desculțe prin apa rece. Am văzut copii umblând prin apă care le ajungea până la genuchi. Nu e așa că această apă era destul de adâncă. Da, și cred că nici nu vă gândiți să mergeți printr-o apă care este înaltă cât capul vostru, nu e așa? Și de sigur nici

dacă ea este înaltă până la capul mei. Însă într-o zi mai multe mame tați, împreună cu copiii lor micuți, ajuns la o apă foarte adâncă. Ei și că ea este mai înaltă decât capul și în unele locuri era atât de adâncă încât trecea peste acoperișul casei și peste vârful pomilor. Această apă adâncă se numea Marea Roșie. Ei buiau să treacă de partea cealaltă apei, și nu erau nici poduri și nici râbli. Însă mai înainte de a vă spune s'a întâmplat, trebuie să vorbim cum au ajuns la această situație. (Mați cu lecțiunea dela pag. 147).

Invățăturile spirituale. Isus este mine în fiecare zi.

XI—Secarea mării; marș (15 Septembrie)

Clasele secundară și primară.

„**Poporul a cântat**”. Vers. 24, 25. Că sa de cântatori însă nu a pierit, că mai sunt încă și azi o mulțime de oameni de acest fel. Ar fi bine pentru noi loji să luăm aminte la sfatul de apostolul Pavel: „Dacă avem, da cu ce să ne hrănim și cu ce să îmbrăcăm, ne va fi de ajuns”. 1. Cor. 7, 8.

Pâine din cer. „În pustie, când loji mijloacele de susținere se terminase Dumnezeu trimise popoului Său mâna din cer, dându-le-o din destul și în continuu. Această ocrotire trebuia să învețe că atâta timp cât ei se încred în El și umblă în căile Lui, El nu va uita”. „*Destire of Ages*”, p. 121.

Sabatul. Această lecțiune ne invită să poruncă Sabatului făcea parte din legea lui Dumnezeu înainte ca legea să fi fost rostită depe Sinai; fiind îndrumarea de felul șinerii Sabatului în legătură cu darea manei, a dată mai înainte ca fiii lui Izrael să vină la Sinai, unde a fost dată legea Atât Sabatului cât și legea existau de creațiune.

Ea arată că Sabatul este o zi a creației.

Ea ne mai învăță că „ziua dinal Sabatului să fie o zi de pregătire, pentru ca totul să fie gata pentru o zi a lui sfinte”.

Invățăturile practice.

1. Ei mergeau să culeagă ceacă semănaseră niciodată.

2. Ei trebuiau să adune în floc

si numai atât cât aveau nevoie pentru o zi și nimic mai mult.

3. Hrana pentru zi trebuia să fi adunată dimineața. Înainte ca să ne începem lucrul zilnic este cel mai bun timp pentru noi de a studia Cuvântul lui Dumnezeu și a ne ruga.

4. Ei au fost încercați în privința fînerii Sabalului, și au fost învățați cum să se pregătească în vederea lui.

5. Era de trebuință ca fiecare să-și adune mana pentru sine. Astfel și noi trebuie să adunăm în fiecare zi hrana noastră spirituală, studiind Cuvântul lui Dumnezeu și rugându-ne.

Lucru de reparizat:

Lecțiunea viitoare: Ex. 17; 18.

De studiat și lucrat:

Cine a făcut ca apa să dăinuiască de vreo zi să curgă din stîncă?

Memorizați Ps. 77, 14. 15.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Dacă puteți să aveți pe masă un vas cu pești roșii. Explicați felul respirației și mișcărilor, și că Dumnezeu i-a făcut astfel pentru ca să poată trăi în apă. Băieții și fetele nu pot să respire în apă, și chiar nici înnoțitorii cei mai vestiți nu pot să innoate spre a trece oceanul. Dacă nu aveți peștișori roșii, procurați-vă ilustrațiile de pești, sau desenați-le pe tablă. Urmați cu povestirea cu desigur pe tablă, făcând oceanul cu lățul cretei, și folosind praf de cretă spre a face calea.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Ținutul de trecere fiind uscat și nisipos, trebuie să îndepărtate din cutia cu nisip toate verdețurile. Lângă un colț al cutiei cu nisip așezați o bucată de sticlă spre a reprezenta apa, și așezați nisipul în jurul ei în așa fel încât să dea înfățișarea de un lac lung și îngust. În jurul acestuia poate fi așezată oarecare verdețură. Pot fi folosite rămurile de pomi. La momentul nimerii unei bucată de ramură și o asvârliți în apă. Dacă puteți să aveți câteva semințe de coriandru spre a reprezenta mana. Vorbind despre căderea manei din cer, împrăștiți semințele de coriandru pe nisip. Cu puțin nisip puteți acoperi făcându-le să dispară dinaintea ochilor când spuneți copiilor că atunci când soarele răsăria mana se topia și

dispăria. Pentru persoane folosii baslonase.

Povestirea introductivă. Deseori este greu să se amințim că Dumnezeu ne trimete hrana, fiindcă noi vedem că mama o cumpără dela prăvălie. Dar dacă Dumnezeu nu ar fi lăsat cartofii, grâul, și fructele să crească, nu ar mai fi fost nici o băcănie. Și dacă Dumnezeu nu ar fi dat sănătate și putere tatălui și mamei spre a putea lucra, ei nu ar fi avut bani cu ce să cumpere hrană dela prăvălie. Astfel încât noi primim în fiecare zi hrană dela Dumnezeu. Fiii lui Izrael avuseseră ocazia să vadă în realitate că într'adevăr Dumnezeu era acela care le trimetea hrană, fiindcă ei se găseau în pustiu unde nu erau prăvălii. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 147).

Invățătură spirituală. Isus dă fiecăruia dintre noi hrana zilnică, iar noi să-l mulțumim.

XII—Apa din stîncă; lupta cu Amalechiții; Ietro.

(22 Septembrie)

Clasele secundară și primară.

„Pentru ce căutați cealță cu mine?” Ex. 17, 2. Moise, muștrat de popor din cauza lipsei de apă, zise acestuia: „De ce vă plîngeți mie? Dumnezeu este conducătorul vostru, plîngeți-vă Lui. Toate învinuirile și murmurile contra mea, El le socotește direct contra Lui. Deci pentru ce îl ispițiți? Nu v'a dat El destule dovezi că are putere să nimicească pe vrăjmașii Săi? Și El nu se află între voi spre a vă da ce este bine? Deci, de ce vă îndoiiți de făgăduințele, puterea și bunătatea Lui, și în felul acesta îl provocați să se poarte cu voi ca și cu vrăjmașii Săi?”

„Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stîncă”. Vers. 6. „O stîncă ar părea singurul loc de ales pentru înmagazinarea apei. Însă cămările lui Dumnezeu sunt în locuri unde nici nu ne închipuim. Corbii au adus hrană. Primul ministru al Egiptului a dat grâu. Cirus a dat drumul poporului Izrael din Babilon. Iordanul a vindecat lepra.... Un Samaritean leagă rănilile și scapă vieața unui călător ce fusese jefuit. Iosif din Arimatea îngroapă corpul sfânt în propriul său mormânt nou.... Pentru acei cari se încred în El nu poate

fi nici o lipsă, precum nu au să se leamă de lipsă nici acei cari sunt în legătură cu hambarele tainice ale Lui....

„Acea stîncă ce a fost lovită, eră un simbol al lui Hristos. O Stîncă, în adevăr! — staulul printre ridicături, încontinuu în schimbări. O stîncă lovită! Ocară I-a slășiat inima, și sulița ostașilor a făcut să curgă sânge și apă, care avea de scop să vindece neamurile și să le potolească selea. „Ei beau dintr'o Stîncă spirituală ce venia după ei; și Stîncă era Hristos”. Nu există o altă apă care să liniștească atât de deplin selea decât această apă cristalină din Stîncă. „Stîncă a veacurilor, deschide-te pentru mine”.

Apa trebuie să fi ieșit din stîncă în mare cantitate spre a putea sătura aproape două milioane de persoane, și pe lângă aceștia o mulțime de animale.

Cum putem ajuta. James Hastings, scriind despre felul cum copiii pot ajuta, spune:

„Putem ajuta prin faptele noastre. Putem îndeplini ce ne spune mama, putem să băgăm așa în acul bunicii, ai cărei ochi nu mai văd ca mai înainte, putem să aducem tatei papuci și jurnalul când vine obosit dela muncă. Putem observa să nu închidem ușa cu sgomot, când pe mama o doare capul sau să o lășăm deschisă să răcească bunica. Să nu facem sgomot în camera în care doarme frățiorul cel mic. Acestea toate sunt lucruri de nimic, însă a le face sau nu, produce o mare deosebire în fericirea familiei.

Putem ajuta prin cuvinte. Putem spune un cuvânt prietenos noului copil din școală.... Putem da „un răspuns blînd” care „potolește mânia”; suntem ispițiți să răspundem cu „vorbă aspră” care „ajută mânia”. Prov. 15, 21.

„Putem ajuta cu gândurile noastre. Cum pot face aceasta? întrebăți. „Gândurile nu pot fi deosebite”. O, ba pot! „Putem să nutrim gânduri bune despre oameni. Putem să privim ceea ce este bun în ei, nu ce e rău, și făcând astfel îi putem ajuta să devină mai buni. Putem fi iubitori și amabili, și în felul acesta putem ajuta altora să îndepărteze grijile lor.

Invățătură practică. „Oamenii cari urăsc pe Dumnezeu sunt reprezentați prin Amalechiți. Adesea ei atacă pe creștini. Deseori cu cuvinte batjocoritoare și sceptice se silesc să ruineze

credința lui în Dumnezeu, și deseori ei îl persecută chiar și până la moarte. Dar și atunci el poate ieși biruitor prin Hristos, „Ingerul Domnului”.

Succesul în viața noastră de creștin depinde de rugăciunea tainică și de studiul cuvântului lui Dumnezeu. Când izbulim în ceva, trebuie să lăudăm pe Dumnezeu pentru acensta.

Lucru de repartizat:

Sabatul următor fiind repeliția, dirigențele să facă prepăririle necesare.

Grădina de copii.

Repeliția lecțiunii trecute. Puneți pe copii să spună despre pregătirile pe cari le fac el Vineres pentru Sâmbătă. Explicați de ce se face așa, urmând cu exemplul dat de Domnul prin dăruirea manei. Arătați încă odată ilustrația cu Izrailiții strângând mană.

Ilustrarea lecțiunii prezente. În cutia cu nisip acoperiți cu totul o bucată de geam. O oglindă de buzunar este de ajuns. Lângă ea puneți o stâncă frumoasă. Pentru persoane folosii bastonașe. O bucată de tînchea poate fi tăiată spre a reprezenta căderea apei. Aceasta să fie așezată în așa poziție încât un capăt să-i fie în vârful stâncii iar celalalt capăt să fie înfipt în nisip. Așezați fâșia de tînchea după ce ați explicat lovirea stâncii. Indepărtați stra-

tul subțire de nisip ce acoperă oglinda, și apare inchipuita gârle. Din nisip umed faceți un munte. În depărtare pot fi făcute din cartoane locuințe spre a arăta reședința Amalechiților. Scobitori de dinți pot fi folosite spre a reprezenta cele două armate. În timpul bătăliei puneți pe munte trei figuri. Arătați o ilustrație cu apa curgând cu putere din stâncă, cum și alla cu Moise stând pe munte în timpul bătăliei cu Amalechiții.

Povesitrea introducioă. Când vă este sete, tot ce aveți de făcut este doar să vă duceți la cișmea, și apa vă va umple cana. Dacă trăiți la țară luați apa din fântână sau pompă. Deseori uităm că Dumnezeu este de fapt acela care ne trimete apa, Dumnezeu trimete ploaia. El trimete atât de multă în fiecare an, încât curge dela munte sub formă de râuri și umple fântânile. Mai târziu oamenii au învățat cum să facă țevi pentru apă: și un capăt al țevii este acasă la voi la robinetul cișmeii de unde poți să bei. Astfel în fiecare zi când bem apă, trebuie să ne amintim că noi bem ploaie trimesă de Dumnezeu. Odată fiil lui Izrail uitaseră lucrul acesta. Ei se găseau într'un ținu unde era cald și uscăciune, și nu erau nici cișmele și nici fântâni cum avem noi azi. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 145).

Inoșăturul spiritalae. Isus mă rog.

Eu sunt ajutorul lui Isus.

XIII—Repeliția.

(29 Septembrie)

Grădina de copii.

Ilustrarea lecțiunii trecute. Dese pe tablă o stâncă mare, colorând-cretă albă. Folosiți cretă albastră apă, când a fost lovită stâncă. Ur cu lecțiunea insoșită de deseneri.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Arătați ilustrații cu întâlnirea lui Iosif cu cob. Dați timp copiilor să observe să discute în legătură cu tabloul, ceasta va aduce în minte motivele lătoriei, și situația lui Iosif în Egipt.

Folosiți-vă de măsuța cu nisip. Dacă nu aveți alt idol, folosiți o figură sfînxul. Scena poate fi făcută cât atrăgătoare punând pomi. Să se acordeauna grijă la aranjarea lucrului astfel încât dosul lor să vie spre tractor. Cu puțină prevedere lucrul acesta poate fi făcut foarte ușor. Arătați o ilustrație cu Moise primind drumări la rugul arzând, Moise și aron înaintea lui Faraon, asuprirea parlea ispravnicilor, și cina de Paștele din ajunul călătoriei. Intipăriți gârlă că Isus vede tot ce facem, și că gata să ne ajute ca și pe Izrailiții

Școala și dezvoltarea caracterului.

Pentru a putea face față necesităților lucrării de evanghelizare de astăzi, este nevoie de o pregătire temeinică. Este necesar să folosești orice ocazie spre a îmbogăți cunoștințele în orice direcție. Formarea intelectuală este iarăș de mare însemnătate și deaceea trebuie să se dea o mare atenție dezvoltării caracterului, căci numai un caracter bine format asigură un succes bun. Acestei necesități îi vine în ajutor viața de școală, pentru că aci sunt oferite toate posibilitățile pentru o influență favorabilă asupra caracterului.

În timp ce omul natural este inclinat să neglijeze și să nu întrebuițeze puterea atunci când sunt piedici de invins, viața școlară aduce cu sine tot ce poate ajuta la biruință. Deșteptarea regulată și studiul după un plan anumit, adesea cere o bună parte de abnegație

și mai ales atunci când lipsește buna dispoziție. Dacă cineva face progrese în stăpânirea de sine își produce bucurie și mărește curajul pentru o și mai multă stăruință în viitor, cu toate că din când în când mai vine și câte o mică înfrângere. Contactul cu multe feluri de oameni, din diferite clase, cu diferite temperamente, silește pe fiecare la o stabilire prin care se dezvoltă capacitățile de acomodare. Dacă este vorba de bunul mers general, se jertesc vederi și dorințe proprii. Lucrul principal este, să fie spre binele tuturor. Motivul inițiativ pentru fiecare faptă devine tot mai mult „Iubirea divină” prin care se asigură o înțelegere mai bună. Prin bunăvoință față de aproapele se sprijină stima și respectul unul față de altul. Unele experiențe neplăcute, unele lucruri înțelese greșit, arată fiecăruia că

răbdare trebuie să posede cineva sine însuș și cu mediul ce-l inconjoară. Solia lui Dumnezeu îndreptată la oameni în aceste timpuri ale sfârșitului cere dela purtătorii ei o deplină triformare a firii lor și în această direcție școala are cele mai bune mijlocuri și metode potrivite. Instrucțiunile variate și diferitele schimbări, contribuie la formarea proporțională a caracterului toată tînderea după dezvoltarea cărului se arată mai mult o dependență de puterile divine. Această cunoștință arată cât de necesară este o comună cu Dumnezeu. Studiul Scripturii în viața de rugăciune ajută la ajungerea unei ținte dorite. Așa dar, timpul școlară bine întrebuițat, exercită o puternică influență la dezvoltarea caracterului. Efectele se vor da pe față în crearea viitoare și școala va trăi mai mult parte într'o amintire mulțumitoare elevul de odinioară.

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 10—8 Septembrie, 1928.

Prin marea Roșie.

Textul biblic: Ex. 12, 37—51; 13, 1—22; 14.

De memorizat: „Și i-a pus în siguranță, așa că nu s'a temut de nimic; pe neamicii lor marea i-a acoperit”.

78, 53.

Cuprinsul lecțiunii.

1. Casa lui Iacob, sau Izrail, numără trecuți de înși la sosirea în Egipt, pe când Iosif era guvernator, și acum când ieșit din Egipt erau „în număr de aproape șase sute de mii de oameni cari mergeau pe jos, afară de copii”. Izrail au luat din Egipt și „turme însemnate de oi și boi”.

2. Din Egipt spre țara Canaan, cel mai scurt drum trecea prin țara Filistenilor, dar auzind că Izrailiții erau sclavi scăpați, ar fi început războiul contra lor. O cale trecea printr'un deșert întins. Domnul i-a trimis însă pe calea cea mai ușoară pentru ei, și care era pe țărmurile Mării Roșii.

3. Moise a luat cu el oasele lui Iosif, și Iosif pusese pe fiii lui Izrail să meargă, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați cu voi oasele mele de aici”.

4. Domnul mergea înaintea lor, ziua înaintea unui stâlp de nor, ca să-i călăuzească drumul, iar noaptea într'un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să nu se sperie și ziua și noaptea”. Norul umplut de foc și de focul poporului, de căldura deșertului. În timpul nopții era lumină în întreaga tabără.

5. Izrailiții au fost conduși printr'un pustiu și singuratec, și apoi pe o vreme ce i-au dus la țărmul Mării Roșii.

6. Plecați din Egipt s'a „dat știre împotriva lui Faraon și împotriva poporului Egiptului că poporul a luat în inima lui Faraon și inima slujitorilor lui schimbându-se au zis: „Ce rău făcut de am lăsat pe Izrail să plece din Egipt? Nu ne mai slujească”?

7. Faraon și-a pregătit carul de război. A luat șase sute de care de luptă și oameni aleși, călăreții lui și oștirea sa. Când ajuns tocmai când Izrailiții erau în mijlocul mării, Faraon se a-

8. Copiii lui Izrail s'au spăimântat foarte tare, și au strigat către Domnul zicând: „Domnul nostru, Domnul nostru”. Ei gândiau că nu pot să

se abată din calea Egiptenilor, fiindcă într-o parte nu puteau să meargă din pricina munților, iar înaintea lor era Marea Roșie.

8. Uitând munca lor oboșitoare și suferința din Egipt, începură să găsească vină lui Moise, zicându-i: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie?” „Moise a răspuns: „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea, pe care o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe Egiptenii aceștia, pe cari-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată. Domnul se va lupta pentru voi”.

9. „Stâlpul de nor s'a așezat între tabăra Egiptenilor și tabăra lui Izrail. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s'au apropiat una de alta.

10. „Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr'un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, și apele s'a despărțit în două. Copiii lui Izrail au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor.

11. „Egiptenii i-au urmărit; și toți caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat după ei în mijlocul mării. În straжа dimineții Domnul a aruncat învalmășea în tabăra Egiptenilor. A scos roatele carelor și le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Izrail, căci Domnul Se luptă pentru el împotriva Egiptenilor”.

12. La porunca Domnului, „Moise și-a întins mâna spre mare. Înspre dimineață, marea și-a luat iarăși repeziunea cursului, și au acoperit carele, călăreții și toată oastea lui Faraon, cari intraseră în mare după copiii lui Izrail; niciunul măcar n'a scăpat.

13. „În ziua aceea, Domnul a izbăvit pe Izrail din mâna Egiptenilor; și Izrail a văzut pe Egipteni morți pe țărmul mării. Și poporul s'a temut de Domnul, și a crezut în Domnul și în robul Său Moise”.

Lecțiunea 11—15 Septembr. 1928.

Indulcirea apei; mana.

Textul biblic: Ex. 15, 16.

De memorizat: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după-cum este scris: „Le-a dat să mănânce pâine din cer”. Ioan 6, 31.

Cuprinsul lecțiunii.

1. Plini de bucurie copiii lui Izrail urmau stâlpul de nor, laudând pe Domnul în cântări pentru faptul că fuseseră scăpați de dușmanii lor și ajunseseră liberi. Maria, sora lui Moise și a lui Aaron, a luat o timpană, un fel de instrument muzical, și a început să cânte: „Cântați Domnului, căci și-a arătat slava: a năpustit în mare pe cal și pe călăreț”.

2. Norul călăuzitor i-a condus în pustiu Șur. Apa luată în burdufe se terminase; „și, după trei zile de mers în pustie, n'au găsit apă. La Mara; unde apa era amară. „Poporul a cântat împotriva lui Moise, zicând: „Ce avem să bem”? Domnul a arătat lui Moise un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s'a făcut dulce... Au ajuns la Elim, unde erau 12 izvoare de apă și 70 de finici. Și au tăbărit acolo, lângă apă”.

3. O lună după ce părăsira Egiptul ei au sosit în pustiu Sin. Hrana fiind aproape pe terminate, se temeau că în curând vor ajunge flămânzi, uitând că Dumnezeu se îngrijea de ei, din nou au invintuit pe Moise și Aaron că i-au adus în pustie spre a muri. Moise le-a reamintit că atunci când murmură, ei nu fac lucrul acesta față de el și Aaron, ci față de Domnul.

4. La vorbirea lui Aaron: „Apropiati-vă înaintea Domnului; căci v'a auzit cântirile”, și iată că slava Domnului s'a arătat în nor.

5. „Domnul, vorbind lui Moise, a zis: „Am auzit cântirile copiilor lui Izrail. Spune-le: „Seara aveți să mâncați carne, și dimineața vă veți sătura de pâine; și veți ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru”.

6. „Seara, au venit niște prepelețe și au acoperit tabăra; și dimineața, s'a așezat un strat gros de rouă în jurul taberei. Roua aceasta, era ceva mărunț ca niște grăunțe”. „Casa lui Izrail a numit hrana aceasta „mană”. Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă, și avea un gust de turtă cu miere”. „Moise le-a zis: „Este pâinea, pe care v'o dă Domnul ca hrană”. Li s'a spus să strângă

zilnic câte un „omer” (4 litri) de mană pentru fiecare persoană. Nimic nu trebuia să fie lăsat pentru a doua zi, fiindcă avea să se strice.

7. „În toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană; și, când venia căldura soarelui, se topia”. „Și cine strânse mai mult, n'avea nimic de prisos, iar cine strânse mai puțin, nu ducea lipsă de loc”. Și poporul „o măcină la râșniță, sau o pisă într'o puia; o fierbiă în oală, și făcea turte din ea”. Num. 11, 8. Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea până a doua zi dimineață”. N'au ascultat de Moise, și s'au găsit unii, cari au lăsat ceva din ea până dimineața; dar a făcut viermi și s'a împuțit. Moise s'a mâniat pe oamenii aceia”.

8. „În ziua șasea, au strâns hrană în doi, și anume doi omeri de fiecare”. Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Măine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!”

9. „Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s'a împuțit, și n'a făcut viermi. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp. Veți strânge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi”. În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n'au găsit”.

10. Domnul zise lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele? Vedeți că Domnul v'a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui, și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește”. Și poporul s'a odihnit în ziua a șaptea”.

11. Pentru ca în anii următori poporul să poată vedea ce au mâncat copiii lui Izrail în pustie. Domnul zise prin Moise lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană, și așează-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii noștri”. Aaron a pus o măsură de mană într'un vas de aur, spre a o păstra, și ea nu s'a stricat.

12. Când Isus, a amintit despre timpul când a fost trimeasă mana din cer, El spuse ucenicilor Săi: „Eu sunt pâinea vieții”. După cum mana a folosit Izrailiților spre a-i feri să nu moară de foame în pustie, tot astfel Isus va feri

pe aceia cari cred în El ca să nu piară împreună cu cei răi.

Lección 12—22 Septembr. 1928.

Apa din stâncă; lupta cu Amalechiții; Ietro.

Textul biblic: Ex. 17; 18.

De memorizat: Ei „beau dintr'o stâncă spirituală ce venia după ei; și stâncă era Hristos”. 1 Cor. 10, 4.

Cuprinsul lecțiunii.

1. Copiii lui Izrail au fost duși la Refi-dim, unde au poposit. „Acolo poporul n'a găsit apă de băut. Poporul stătea acolo, chinuit de sete, și cârtia împotriva lui Moise. Ei ziceau: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii și turmele noastre?”

2. „Moise a strigat către Domnul: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și eu să mă ucidă cu pietre”. Cu toate că nu se credeau în El, totuși Domnul a continuat să le facă bine.

3. „Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului, și ia cu tine vreo câțiva din bătrânii lui Izrail; ia-ți în mână și toiagul cu care ai lovit râul, și pornește! Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stâncă Horebului; vei lovi stâncă, și va țâșni apă din ea, și poporul va bea”. Moise a făcut așa, în fața bătrânilor lui Izrail”. Din textul de memorizat înțelegem că această stâncă reprezintă pe Hristos, care avea să fie lovit pentru păcatele noastre.

4. Poporul insetat a băut apa cea gustoasă și limpede ce curgea din stâncă. După porunca Domnului, Moise a folosit același toiag cu care a adus pedeapsă asupra Egiptenilor spre a aduce bucurie și mângâiere poporului Său.

5. Amalechiții care trăiau în acel ținut, au venit să lupte contra Izrailiților. Moise a chemat pe tânărul Iosua și i-a zis: „Alege niște bărbați, și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână”.

6. „Iosua a făcut ce-i spusese Moise, și a ieșit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur s'au suit pe vârful dealului. Când își ridică Moise mâna, era mai tare Izrail; și când își lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec.

7. „Măinile lui Moise fiind oboseite, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi spri-

jiniau mâinile, unul deoparte, și de alta; și mâinile lui au rămas până la asfințitul soarelui. Și biruit pe Amalec și poporul lui șul sabiei”.

8. „Ietro, socrul lui Moise, af Domnul scosese pe Izrail din Egipt, și Iosua, nevasta lui Moise, cum și pe cei doi fii ai lui Moise venit la Moise în pustie.

9. Moise ieșind înaintea socrului său, l-a sărutat, și s'au întrebat de ce Moise a istorisit socrului său toate cusele Domnului împotriva lui Faraon împotriva Egiptului, din pricina răilor, toate suferințele cari veniseră ei pe drum, și cum îi izbăvisese din ele. Ietro s'a bucurat pentru toate acestea, pe care-l făcuse Domnul lui și pentru că-l izbăvisese din mâinile Faraonilor”. Ietro a zis: „Cunosc a Domnului este mai mare decât toate nezeii”.

10. Întreaga a doua zi, mulți din Israel au venit să vorbească cu Moise și cu Aaron, și să se plină de neînțelegerile și jălmăziri, în judecarea cărora Moise se obosea foarte mult. Atunci Ietro a spus Moise: „Te istovești singur... crucea este mai pe sus de puterile omului. Alege din tot poporul oameni de temători de Dumnezeu, oameni de dreptăți, vrăjmași ai lăcomiei: pune popor drept căpetenie peste o sută, cincizeci și peste zece”.

11. „Moise a ascultat sfatul lui Ietro... a ales oameni destoinici judecau poporul în tot timpul; și înaintea lui Moise pricinile grăde toate pricinile mici le judecau ei. Și Moise lăsa pe socrul său, duse în pământul lui”.

Lección 13—29 Septembr

Repetiția.

Textul biblic: Gen. 46 până la

De memorizat: Repetiția veți de memorizat din timpul trimestrului.

1. Iacob și casa sa, s'a strămutat în Goșen. Unde au trăit bine atâta timp cât au trăit în țările egipțiene și turmele lor. Iacob și Iosif, împreună cu alții l'au înmormântat în Canaan. După mai mult timp murit și Iosif, și a fost înmormântat în Egipt. El rugase pe frații săi ca să poieră în Canaan să ia cu ei și oasele lor.

2. Faraon a făcut sclavi pe israeliți și i-a silit la munci foarte grele făcând și o lege ca orice băiat

Izrailiți să fie omorit. O mamă ascuns băiețușul timp de trei luni, după aceea a făcut o corăbioară de lemn și a așezat-o între trestii la marginea râului. Fiica lui Faraon l-a găsit, și a scăpat viețea.

Moise a trăit în palatul regelui până la vârsta de patruzeci ani, neuitând însă să învâștase mama sa despre adevărul lui Dumnezeu. El cugetă la făgăduința lui Dumnezeu va conduce înapoi pe Izrailiți în țara Canaan. Moise a ucis pe un egipteanul care a bătut pe unul din frații săi.

Moise a fugit în țara Madian. Aci a învățat de turmele lui Ietro. Domnul a vorbit lui Moise că el va fi conducătorul și scoaterea copiilor lui Izrail din Egipt. Moise s'a scuzat, însă Domnul i-a făgăduit că va fi cu el și-l va ajuta.

Pentru ca Izrail să poate cunoaște pe Dumnezeu Domnul trimisese pe Moise să-i liereze, Domnul a dat trei semne: toaia lui Moise s'a prefăcut în șarpe; al mitei, Moise și-a vârit mâna în sân și s'a umplut de lepră, iar când a vârit-o din nou în sân, s'a făcut iarăș sănătos; și al treilea, Moise a preschimbat apa în sânge. Aaron, fratele lui Moise, l-a întâlnit pe drumul său spre Egipt. Poporul văzând semnele cari fuseseră date lui Moise, a crezut și s'a închinat lui Dumnezeu.

Moise și Aaron au vorbit lui Faraon: „Așa vorbește, Dumnezeul lui Izrail; „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuască în pustie un praznic în cinstea Mea". Faraon n'a vrut să lase pe popor să plece, ba încă a mărit sarcinile.

Domnul a adus zece plăgi asupra Egiptenilor. Cele zece plăgi erau:

1. Apele preschimbate în sânge.
2. Broaștele.
3. Păduchii.
4. Muștele.
5. Ciurma.
6. Bubele.
7. Grindina.
8. Lăcustele.
9. Intunecimea.
10. Moartea primului născut.

Domnul a povățuit pe Moise ce să facă în vederea ultimei plăgi asupra Egiptenilor. Deasemenea El a dat îndrumări pentru sărbătorirea paștelui, după care să iasă din Egipt.

Izrailiții erau în număr de șase sute și douăzeci de mii, în afară de copii. „Domnul mer-

gea înaintea lor, ziua într'un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într'un stâlp de foc, ca să-i lumineze".

Egiptenii au ajuns pe Izrailiți la Marea Roșie. Însă Domnul a despărțit apele mării, poporul Său trecând ca pe uscat, Egiptenii urmându-i și în apă, aceasta a revenit la loc și i-a acoperit.

În călătoria Izrailiții au început să se plângă că vor muri de foame. Dumnezeu le-a trimis mană proaspătă în fiecare dimineață, drept hrană. În ziua șasea cădea în cantitate dobitoă, iar în Sabat de loc.

La muntele Horeb Domnul a poruncit lui Moise să lovească stâncă, și un șivoi de apă a început să curgă din stâncă, potolind setea poporului.

Amalechiții, au făcut războiul cu Izrail. Iosua a condus lupta împotriva vrăjmașilor. Aaron și Hur au ținut în sus mâinile lui Moise până la asfințitul soarelui, și Izrail a câștigat o mare biruință asupra lui Amalec.

Cu toate minunile și dovezile de iubire ale Domnului, copiii lui Izrail n'au fost recunoscători, ci au murmurat și au cărtit asupra greutății drumului.

Repetiția textelor de memorizat din timpul trimestrului.

1. „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu". Rom. 8, 28.

2. „Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeu lui Iacob, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeul său!" Ps. 146, 5.

3. „Atunci, în strămtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor". Ps. 107, 13.

4. „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului". Mat. 28, 20.

5. „Eu voi fi cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus". Ex. 4, 12.

6. „Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeul vostru". Ex. 6, 7.

7. „Doar vei privi cu ochii, și vei vedea răspălătirea celor răi". Ps. 91, 8.

8. „De aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău". Ps. 91, 10.

9. „Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit (pentru noi)". 1 Cor. 5, 7.

10. „Și i-a dus în siguranță, așa că nu s'a temut de nimic; iar pe neamicii lor marea i-a acoperit". Ps. 78, 53.

11. „Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: Le-am dat să mănânce pâine din cer". Ioan 6, 31.

12. „Toți au băut... dintr'o stâncă spirituală ce veniă după ei; și stâncă eră Hristos". 1 Cor. 10, 4.

lecțiunea 1—6 Octombrie, 1928.

Izrail la muntele Sinai.

Textul biblic: Ex. 19.

De memorizat: „De veți ascultă de vocea Mea, și veți păzi legământul Meu, veți fi Mie popor ales între toate popoarele". Ex. 19, 5.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. După trei luni, copiii lui Izrail au ajuns în fața muntelui Sinai, unde au rămas aproape un an.

2. Stâlpul de nor se oprise pe vârful muntelui. Singur Moise s'a urcat pe munte, acolo vorbind cu Domnul. El a cerut lui Moise să spună lui Izrail să-și reamintească de cele făcute de El pentru ei.

3. Domnul spuse lui Moise să anunțe pe copiii lui Izrail că: „Voi sunteți semănție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor al Său". 1 Pet. 2, 9.

4. „Moise a pus înaintea bătrânilor poporului, cuvintele poruncite de Domnul. Poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul"! Moise a spus Domnului cuvintele poporului, și El a zis: „Iată, voi veni la tine într'un nor gros, pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi, și să aibă totdeauna încredere în tine".

5. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine, și pune-i să-și spele hainele. Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se va pogori, în fața întregului popor, pe muntele Sinai". În două zile de pregătire, spre a se înfățișa lui Dumnezeu, Moise a îndemnat poporul să se pocăiască, rugându-se pentru iertare.

6. Domnul spuse lui Moise: „Să hotărăști poporului anumite margini de jur împrejur, și să spui: „Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea. Nici o mână să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge, să-l omoare cu pietre, sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoac sau om, nu va trăi. Când va sună trâmbița, ei vor înaintă spre munte".

7. „A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere, și un nor gros pe munte; trâmbița răsună cu putere, și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.

8. „Moise a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, și s'au așezat la poalele muntelui. Muntele Sinai eră tot numai fum, pentru că Domnul Se pogorise pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înalță ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremură cu putere”.

9. „Trâmbița răsună tot mai puternic. Moise vorbi, și Dumnezeu îi răspundeă cu glas tare. Domnul S'a pogorit pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s'a suit sus.

10. „Domnul a zis lui Moise: „Pogoră-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea busna spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumvă să piară un mare număr dintre ei. Preoții, cari se apropie de Domnul, să se sfințească și ei, ca nu cumvă să-i lovească Domnul cu moartea”. Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicând: „Hotărâște anumite margini în jurul muntelui, și sfințește-l”. Domnul i-a zis: „Du-te, pogoră-te, și suie-te apoi iarăș cu Aaron; dar preoții și poporul să nu dea buzna să se suie la Domnul, ca nu cumvă să-i lovească cu moartea”. Moise s'a pogorit la popor, și i-a spus aceste lucruri”.

Leccióna 2—13 Octombrie, 1928.

Darea legii.

Textul biblic: Ex. 20.

De memorizat: „Desăvârșită este legea lui Iehova; ea reînsuflește sufletul”. Ps. 19, 7.

Și Dumnezeu cuvântă toate aceste cuvinte zicând: Eu sunt Domnul tău, care te-am scos pe tine din pământul Egiptului, din casa robiei.

I.

Să nu ai alți zei afară de Mine.

II.

Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare de cele ce sunt în cer sus, sau jos pe pământ, sau în apă sub pământ: Să nu te închini înaintea lor, nici să le slujești lor; că eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, Dumnezeu gelos, care păcatele părinților pedepsește în fiii până într'al treilea și al patrulea neam ace-

lora cari mă urăsc pe Mine; și fac milă până la mii de neamuri celor ce mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

III.

Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert; că Dumnezeu nu va lăsa nepedepsit pe acela, care va lua numele lui în deșert.

IV.

Aduși aminte de ziua Sabatului, ca să o sfințești pe ea! Șase zile vei lucra, și-ți vei face toate lucrurile tale. Iar ziua șaptea Sabatul e Domnului Dumnezeului tău; nu vei face într'ansa nici un lucru, nici tu, nici feciorul tău, nici fata ta, nici slujnica ta, nici vreo vită a ta, nici străinul tău, care locuște înăuntrul porților tale; că în șase zile a făcut Dumnezeu cerul și pământul și marea și tot ce este într'ânsele, și în ziua a șaptea s'a odihnit; pentru aceea binecuvântă Dumnezeu ziua Sabatului și o sfinți pe ea.

VI.

Onorează pe părintele tău, și pe mama ta, pentru ca zilele tale să fie multe pe pământul, pe care-l dă ție Domnul Dumnezeul tău.

VII.

Să nu desfrânezi.

VIII.

Să nu mărturisești mărturie minci-noasă asupra aproapelui tău.

IX.

Să nu poțtești casa aproapelui tău; să nu poțtești femeia aproapelui tău, nici servul lui, nici serva sa, nici boul lui, nici asinul lui, nici nimica din cele ce sunt ale aproapelui tău.

Cuvintele legii Sale pe cari Dumnezeu ie-a rostit pe muntele Sinai, sunt pentru toate timpurile și pentru orice popor care le păzește.

Leccióna 3—20 Octombrie, 1928.

Vișelul de aur.

Textul biblic: Ex. 24; 32.

De memorizat: „Să nu ai alți zei afară de Mine”.

1. Dumnezeu a chemat pe Moise și Aaron cât și pe șaptezeci dintre bătrânii lui Izrail să se suie pe munte spre a se închina.

2. Moise zise celor șaptezeci de bătrâni pe munte. Rămâneți aici până ce ne vom întoarce noi la voi. Aaron și Hur au fost lăsați împreună cu bătrânii, și Iosua merse mai departe cu Moise. Timp de șapte zile Moise a așteptat, a veghiat

și s'a rugat. În timpul acesta ei au cat mană și au băut dintr'un parău curgeă din munte. După aceste zile Dumnezeu a chemat pe Moise să vină în și Moise intră în mijlocul norului, și s'au așezat pe munte; și a fost Moise pe patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

3. Cât a stat Moise pe munte, a un timp de așteptare neliniștită din partea copiilor lui Izrail. Zi după zi trecea și el tot nu se mai întorcea.

4. „Poporul a zis lui Aaron: „Hă fă-ne un Dumnezeu care să merge înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului nu știm ce s'a făcut”.

5. Aaron, spre a nu se face urit în fața poporului, le-a spus: „Scoateți cere de aur din urechile nevestelor, fiile fiicelor voastre, și aduceți-i la mine. El a făcut un vișel de aur asemenea unit din zeii din Egipt. Biblia spune: „uit pe Dumnezeu, Mântuitorul lor, și făcuse lucruri mari în Egipt”. Ps. 106, 1.

6. Aaron a zidit un altar înaintea țelului de aur, și „a doua zi, s'au scos din de dimineață, și au adus ardere tot și jertfe de mulțumire. Poporul șezut de a mâncat și a băut; apoi sculat să joace”.

7. Puțin înainte Domnul poruncă: „Să nu ai alți zei afară de Mine”, și nu-ți faci ție chip cioplit”, și ei lăduiseră ascultare.

8. „Domnul a zis lui Moise: „Și să pogoră-te; căci poporul tău... a făcut un vișel turnat, s'au închinat la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: „Izraile! iată Dumnezeul care te-a scos din țara Egiptului! Igerul Domnului la ruga lui Moise a lăsat poporul, asupra căruia se mâniase”.

9. „Moise s'a întors și s'a pogorât de pe munte, cu cele două table ale turiei (poruncilor) în mână”. Biblia spune că aceste table de piatră au fost „cu degetul lui Dumnezeu”. Ex. 31, 18.

10. Moise a venit la Iosua, și împreună au coborât muntele. „Iosua a zis lui Moise: „În tabără este un strigăt de bucurie! Însă Moise a zis: „Strigătul acesta nu-l nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiți; ce aud eu, este strigătul unor oameni cari cântă”!

11. „Și, pe când se apropie de tabără a văzut vișelul și jocurile. Moise a prins de mână, a aruncat tablele din mână, și le-a sfărâmat de piciorul țelului. A luat vișelul, pe care-l fă-

și l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenășă.

12. „Moise a zis lui Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare? Aaron a cutat să se scuze și să arunce vina pe popor. Domnul ar fi omorât pe Aaron din pricina marelui nelegiuri, însă Moise s'a rugat pentru el și Domnul l-a cruțat. Deut. 9, 20.

13. Și Moise „s'a așezat la ușa taberei, și a zis: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine! Partea din popor care nu se închinase vițelului de aur, precum și acei cari făcuseră răul acesta însă se căiau, au venit și au stat lângă Moise. Și Domnul a ordonat ca acei cari aduseră acest păcat să fie omorâți.

14. „A doua zi, Moise s'a întors la Domnul, și a zis: „Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă din cartea Ta, pe care ai scris-o! Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea". Numele tuturor aceloră cari cereau să fie iertați erau lăsate în carte. Această carte este numită Cartea Vițel. Ea conține numele tuturor aceloră cari sunt ai Domnului.

15. La urmă Domnul a chemat pe Moise pe munte și i-a dat din nou alte table de piatră pe cari erau scrise aceleași zece porunci ca și mai înainte. Ex. 34, 1.

Lección 4—27 Octombrie, 1928

Construirea cortului întrunirii.

Textul biblic: Ex. 25, 1—9; 35, 20—35; 36, 3—7; 39, 32—43; 40, 17—38.

De memorizat: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfîntenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit". Isa. 57, 15.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. Domnul a zis lui Moise: „Să-Mi facă un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor". În acest locaș avea să locuiească Dumnezeu, și poporul avea să vină spre a se închina Lui. Domnul a arătat amănunțit felul cum trebuia să fie cortul întrunirii.

2. „Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: „Vorbește copiilor lui Izrail: Să-Mi facă un dar; să-l primească pentru Mine dela orice om care-l va da cu tragere de inimă". Printre daruri erau: aur, ar-

gint, alamă, pânză subțire, aromate, pietre scumpe, și anumite feluri de lemn. Bărbați, femei, și copii și-au adus de bunăvoie darurile lor lui Moise în fiecare dimineață, până ce au ajuns să fie din fiecare mai mult decât trebuia.

3. Cortul eră de aproape cincizeci și cinci de picioare în lungime, de optsprezece lat, și de optsprezece înalt. În el erau două camere. O perdea frumoasă atârna între cele două. Această perdea eră brodată în culori bogate, și îngerii erau țesuți pe ea cu fire de argint și aur. O altă perdea frumoasă, primul vâl, atârna la ușa cortului întrunirii.

4. Prima cameră, ca o anticameră, eră numită „sfânta". Aci eră masa pentru pâinile punerii înainte, candelabru, și altarul tămâierii.

5. Masa eră îmbrăcată cu aur, iar uneltele depe ea erau din aur curat. Sfeșnicul cel mare avea șapte brațe, și la capătul fiecăruia, un sfeșnic, câte o candelă. El eră făcut dintr'o singură bucată de aur. În cortul întrunirii nu erau ferestre astfel încât candelarele trebuiau să ardă încontinuu. Și altarul tămâierii eră învelit cu aur.

6. A doua cameră se numia „sfânta sfintelor". În ea eră chivotul care și el eră învelit tot cu aur curat, și pe dinăuntru și pe dinafară. Partea de deasupra a chivotului se numia capacul ispășirii. El eră făcut dintr'o singură bucată de aur. Pe capacul ispășirii erau doi heruvimi, cu fețele îndreptate unul către celălalt, și privind spre capacul ispășirii. Tablele de piatră, pe cari erau scrise cele zece porunci, erau păstrate în chivot.

7. Cortul eră așezat într'un loc deschis numit curte. Aceasta eră împrejmuită cu perdele de pânză subțire, susținute pe stâlpi de aramă. Perdeaua dela poarta curții eră „din fir albastru, purpuriu, cărămiziu, și din în subțire răsucit". Perdeaua din jurul cortului eră doar pe jumătate de înaltă cât cortul, astfel încât poporul din afara curții putea să-l vadă.

8. Pentru acoperișul cortului a fost nevoie de patru feluri de materii. Prima eră din pânză subțire de în brodată în culori frumoase cu figuri de îngeri lucrați în fir de argint și aur. Aceasta se putea vedea dacă se privia din partea dinăuntru a cortului. A doua învelitoare eră din piei de capre, a treia din piei de berbeci, și ultima eră din piei de vițel de mare.

9. Chiar lângă poarta curții se găsea un altar pentru darurile de ardere. Între acest altar și poartă cortului eră un spălător, un bazin, unde preotul își spăla picioarele și mâinile înainte de a păși în cort, sau înainte de a aduce sacrificiul pe altar.

10. Toate uneltele au fost puse la locul lor, perdele au fost atârinate, candelarele aprinse, și tablele de piatră pe cari erau scrise cele zece porunci au fost așezate în chivot. Preoții și-au îmbrăcat veșmintele sfinte, și și-au spălat mâinile și picioarele la spălător. Tămăia a fost arsă pe altar, iar pe altarul de aramă s'a adus Domnului un sacrificiu.

11. Când totul a fost în ordine, un nor a acoperit cortul întrunirii, și slava Domnului a umplut cortul. El spune: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfîntenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit". Isa. 57, 15.

12. Moise a cercetat fiecare parte de lucru și l-a comparat cu modelul pe care i-l dăduse Domnul „și iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră. Și Moise i-a binecuvântat". Domnul a ales preoți cari să servească în templu. Pentru ei eră hotărîtă o îmbrăcăminte deosebită, și se ținea un serviciu zilnic. În fiecare dimineață și seară se aducea câte un miel ca jertfă pe altarul arderii de tot, tămădie mirositoare eră oferită pe altarul de aur, și când poporul păcătuiă se aduceau jertfe anumite. Toate slujbele aveau de scop să îndrepte atenția poporului spre Dumnezeu, și să le ajute a înțelege jertfa pe care avea să o aducă Fiul lui Dumnezeu murind pe cruce, pentru ca ei să poată fi salvați.

13. Norul care condusesese pe copiii lui Izrail pe calea dela Egipt la muntele Sinai, acum stătea deasupra cortului întrunirii. „Copiii lui Izrail porniau numai când se ridică norul deasupra cortului. Și când nu se ridică norul, nu porniau, până ce nu se ridică. Norul Domnului eră deasupra cortului ziua; iar noaptea, eră un foc, înaintea întregii case a lui Izrail, în timpul tuturor călătoriilor lor".

Lección 5—3 Noembrie, 1928.

Izrail părăsește Sinai; trimiterea prepelițelor.

Textul biblic: Num. 9, 15—23; 10, 11—13. 34—36; 11, 1—24. 31—35.

De memorizat: „Increde-te în Dom-

nul, și fă binele; locuiește în țară, și umblă în credincioșie". Ps. 37, 3.

CUPRINSUL LECTIUNII.

1. Poporul eră credincios în ascultarea de toate cuvintele Domnului, și așteptă semnalul spre a-și strânge corturile și să-și continue drumul.

2. După ce stătuseră un an în tabără în apropiere de muntele Sinai, într'o zi, când au privit, au văzut că se ridicase norul. „Și copiii lui Izrail au pornit din pustia Sinai". Preoții arătau calea, purtând chivotul în care erau cele zece porunci; iar marea oștire a lui Izrail îi urmă, fiecare grupă la locul ei anumit.

3. „Ei au plecat dela muntele Domnului. Când pornia chivotul, Moise zicea: „Scoală-te, Doamne, ca să se împraștie vrăjmașii Tăi, și să fugă dinaintea feței Tale cei ce te urăsc!" Iar când îl așezau, ziceau: „Întoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Izrail!"

4. Printre Izraeliții mai erau și Egipteni precum și alții cari știau puțin despre adevăratul Dumnezeu. Aceștia erau numiți „adunătură de oameni". Ei au început să se plângă după pâine. Ei se săturaseră cu mană. Copiii lui Izrail i-au ascultat, și la fel, au început să găsească și ei vină, și să zică: „Cine ne va da carne să mâncăm?"

5. „Moise a auzit pe popor plângând, și s'a rugat Domnului: „De unde să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta?"

Căci ei plâng la mine, zicând: „Dă-ne carne ca să mâncăm!" Eu singur nu pot să port pe tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine".

6. Șaptezeci de bărbați dintre cei mai credincioși copiii ai lui Izrail au fost aleși, și Domnul și-a pus Spiritul Său peste ei, și ei aveau să ajute lui Moise în lucrul său.

7. El spuse lui Moise se vorbească poporului: „Aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului, și ați zis: „Cine ne va da carne să mâncăm?" Căci noi o duceam bine în Egipt!" Domnul vă va da carne, și veți mânca. Aveți să mâncați carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile, ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nări, și vă veți scărbi de ea, pentrucă n'ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru, și pentrucă ați plâns înaintea Lui, zicând „Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt!"

8. Moise nu putea înțelege ce fel de carne va putea fi dată aci în pustie la șase sute de mii de persoane timp de o lună. El spuse Domnului: „Putem tăia oare atâtea oi și atâția boi, ca să le ajungă? Sau nu cumva avem să prindem toți peștii mării, ca se le ajungă?" Domnul a răspuns lui Moise: „Nu cumva s'a scurtat oare mâna Domnului? Vei vedea acum dacă ceace ț-am spus se va întâmplă sau nu".

9. „Domnul a făcut să sufle de peste

mare un vânt, care a adus prepelițe a răspândit peste tabără cale o zi într'o parte și cale cam de cealaltă parte în jurul taberei. A înălțime de aproape doi coți de pământului". Prepelile sburau un metru deasupra pământului.

10. „În tot timpul zilei aceleiași noaptea, și toată ziua următoare, rul s'a sculat și a strâns prepelițele. Ei și le-au intins în jurul taberei ce nu eră de nevoie pentru atunci menten la păstrau prin uscarea, încât aveau de ajuns pentru o lună.

11. Poporul eră atât de lacom, dedeseră atât de mult poftei lor ei mâncau prepelițe fără nici o măsură. „Pe când carnea eră încă în dinți fără să fie mestecată, Domnul S'a de mânie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie de mare". Li se dăduse lucrul după plânseseră, și acum trebuiau să se pentru propria lor cale rea. Un număr dintre ei au fost loviți de o aprinsă, și mulți au murit.

12. Același Tată cereș iubitor ne duce spre o țară nespus de frum. El se îngrijește de noi în tot cursul mului. El dă fiecăruia dintre noi pe noastră cea de toate zilele. Noi trebuie să o mâncăm cu o inimă recunoscătoare și să nu murmurăm fiindcă nu știm ceva pe care El nu ni l-a dat, sau nu este bun pentru noi.

AVIZ

Cine știe ceva despre frații Stan Filostei și Ana Achim sunt rugați să ne comunice adresa lor. V. Tolan, Str. Popa-Tatu, No. 38. București.

De vânzare 1 auto cu două caroserii (una închisă de 6 locuri și una pentru marfă). Marca Hotchiss 45 H. P. 6 cilindri.

Asupra condițiilor de plată și orice alte informațiuni a se adresa fr. Ignat Caravețeanu, Com. Putineiu, Teleorman.

Harmonium dela casele cele mai mari din Germania: Brüning și Bongardt, Barmen, livrează cu preț original în rate, GUSTAV NIKESH, Rannichergasse 5a. Sibiu. La cerere se trimete catalogul.

Necrolog.

În ziua de 6 Mai 1928, a încetat din viață fiica fr. Ștefan și Anica Ziga din Com. Bogdănești.

Deși numai de 8 ani această tânără odraslă a lăsat amintiri neuitate. Până în ultima clipă cerea să i se cânte cântarea: „Noi călători suntem, casa ni-i sus", și indemnă pe părinți să fie buni, căci ea va merge sus la Domnul, prietenul copiilor, unde va fi mai bine. Și astfel moartea pentru acest suflet nevinovat eră o bucurie. Comunitatea și părinții sper ca s'o vadă în grupul fericitilor.

Sacău.

D. Irod.

Sora Elena Băileanu din comunitatea Perișoru a adormit în Domnul Sâmbătă 30 Iunie, după o scurtă suferință. Dânsa a fost o membră activă în lucrul Domnului.

Rudele, membrii comunității și școlarii să lăse o lăcrășă și să lăse o lumă au condus-o până la locul odihnă.

Sperăm să o vedem la întâia în viață.
Brălla. Gr. Dașoveanu

„Curierul Misionar" Foaie lunară.

Director: ȘT. DEMETRESCU
și Red. resp.: ȘT. DEMETRESCU
Prețul unui număr Lei 12.- Abon. pe un an Lei 120.-
Red. și Admin. Str. Labirint 116

753 - 174